

Δωρεῖται τῷ ἱερουργῶντι μοι
ἀδελφῷ Παρθένῳ Δαυιδανῶν
ἐν εὐαγγελίῳ τῇ ἐν χειρὶ
Κρίτου Δαυιδῶντος σου.

τῷ χειρὶ τῇ 28 Ν/βρίου 1920
ὁ Πνευματικὸς κατὰ
Πατὴρ ἔφη Τὸ αὐτοῦ
ἱερουργῶν

www.tezauriliturgic.ro

36A
36B

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΡΗΜΙΤΟΥ,

ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΡΗΤΗ,
ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΑΣΚΗΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΝΝΕΝΗΚΟΝΤΑ ΕΝΝΕΑ.

Συντεθεῖσα δὲ παρὰ Γεωργίου Βελημᾶ

Καὶ ἐπιμελῶς διορθωθείσα, πρῶτον μὲν ἐξεδόθη τῷ 1787 δαπάνῃ
τοῦ Πανοσιωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις Προηγούμενου

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ ΓΟΥΒΕΡΝΕΤΟΥ,

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΚΟΠῃ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΥΛΩΝΙΑΣ ΚΕΙΜΕΝΗΣ,

ΚΥΡΙΟΥ ΙΩΑΣΑΦ

ΤΟΥ ΠΙΚΛΗΝ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ ΓΑΒΑΛΑ.

Νῦν δὲ τὸ δεύτερον ἐκδίδεται δαπάνῃ μὲν τοῦ εἰρημένου εὐαγοῦς
Μοναστηρίου, ζήλῳ δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ φιλογενεστάτου

ΚΥΡΙΟΥ ΙΩΣΗΦ

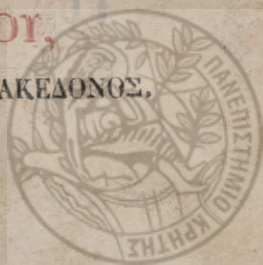
ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΜΟΝΗΣ.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ,

ΤΥΠΟΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΛΙΣΤΑΓΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

1857.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

168422

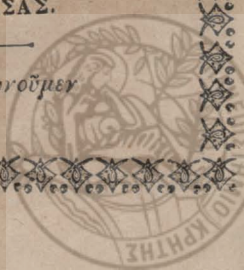

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ,
Ο ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΡΗΤΗ ΑΣΚΗΣΑΣ.

*Τὴν θελήν σου μάκαρ εἰκόνα προσκυνοῦμεν
εἰς τύπον τῆς μορφῆς σου.*

ΣΥΓΓΙΛΙΟΝ

ΤΗΣ

ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἐπικυροῦν τὴν κατ' ἔτος Πανήγυριν τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ.

ΚΥΡΙΑΛΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

ΑΡΙΣΤΑ καὶ ἐσκεμμένη, ὡς ἐχρῆν, διανοίᾳ, οἱ ἐγγυτέρω τοῦ Χριστοῦ Πατέρες παντὶ τῷ τῆς Ἐκκλησίας παρέδωκαν πληρώματι, τοὺς ὅπως ποτοῦν ἐναρέτως τὸ ζῆν δια τὴν πάντων ζωὴν, τὸν Χριστὸν, διανύσαντας, καὶ τὴν ἀρετὴν τῷ θανάτῳ σφραγίσαντας, φθίσαντάς τε δικαίας τελευτήσεως, κατὰ τὸ λόγιον, μετὰ τὴν ἐνθάδε τούτων μετέσασιν, ὕμνοις τιμᾶσθαι καὶ ἐτησίαις πανηγύρεσιν. Ἀρχαῖον γάρ τοι τὸ ἔθος καὶ ἀνέκαθεν αὐτοῖς παραδεδομένον ἐνόμισαν, ναὶ μὴν καὶ δίκαιον, καὶ ὅσον οἶόν τε κοινωφελές. Τὴν τε γὰρ Ἰακώβ τελευτὴν μακρῷ τῷ πένθει πᾶσα ἡ Αἴγυπτος ἐτίμησεν ὡς καὶ στήλην γενέσθαι τοῖς Χαναναίοις τὴν Ἀτάδ ἄλωνα, οὗ ταῦτα ἐγίνετο. Καὶ τὸν Μωϋσῆν δέ, ὃν πολλάκις ζῶντα παρόψυναν οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, τελευτήσαντα ἐτίμησαν, καὶ τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ αἱ δι' αὐτοῦ ἐγεγόνεισαν, μνεῖαν καθ' ἐκάστην ποιούμενοι, αὐτὸν τε δι' εὐφήμου μνήμης ἄγουσι, καὶ ἐπαχθῶς πρὸς τοὺς παροψύναντας

δοκοῦσι φέρεσθαι. Τὸν τε Σαμουήλ, ὃν περιόντα ἀπεστράφησαν, θανόντα οὐ μόνον κοπετοῖς ἐνεκωμίασαν, ἀλλὰ καὶ Σαοὺλ ἐκζητήσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ τῆς ἐγγαστριμύθου εὐρών, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. Εἰ γὰρ ἐναντίον Κυρίου ὁ τῶν Ὁσίων αὐτοῦ θάνατος τίμιος δείκνυται, πῶς οὐ δεινὸν καὶ ἐκτόπως ἄτοπον μὴ καὶ τοῖς ἀνθρώποις τιμᾶσθαι τελευτὰς Ὁσίας; ἔχει τε γὰρ παρὰ ταῦτα τὸ τοιοῦτον, τῆς πρὸς τὸν κοινὸν ἡμῶν Δεσπότην εὐνοίας ἀπόδειξιν, ὥς που φιλοσοφῶν ὁ ἱεροφάντης ἀπεφάνητο, ἢ παροῦσιν ἐπίδοσιν ἢ ἀποῦσι πρόσκλησιν ἀπεργάζεσθαι εἴωθεν, ὡς τὸ τῶν ἐπαίνων χρῆμα, καὶ ταῦτα τῶν καθ' ἡμᾶς ἱερῶν ὕμνων, δι' ὧν τοὺς ἀγῶνας τῶν δικαίων ἀνδρῶν τιμῶντες, τῷ Θεῷ τὰς εὐχαριστίας ἀπονέμωμεν, ἐξ οὗ πᾶσα ἀρετὴ τοῖς ἀνθρώποις χορηγεῖται, καὶ γε χρέος ἐπωφελέστατον, τοῦτο αὐτὸ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ νενόμισται· τοῖς γὰρ τοῦ λόγου γνησίοις θεραπευταῖς, τί ἂν καὶ μᾶλλον ἐποφείλεσθαι δόξεις παρὰ τὸν λόγον αὐτόν; καὶ τίς ἐκφράσαι ἱκανῶς δυνησαιτο; μεσίτας γὰρ αὐτοὺς πρὸς τὸν μόνον εἰρηνάρχην καὶ ἀρχιμεσίτην προβάλλοντες, πᾶν, ὃ ἐὰν αἰτώμεθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου δι' αὐτῶν λαμβάνομεν. Τὰς τε τοῦ βίου ἐπηρείας, καὶ τὰς καθ' ἡμῶν δικαίας τοῦ Θεοῦ ἀπειλὰς ἐκκλίνομεν. Ἐνθεν τοι καὶ τὸ τῆς ἐκλογῆς σκεῦος Ῥωμαίοις τε καὶ Ἑφεσίοις, καὶ πᾶσι σχεδόν, πρὸς οὓς ἐπιστέλλων ἦν, καὶ ἀρχέτυπον εὐσεβείας ἐγνωρίζετο, μετὰ παρακλήσεως ἐντέλλεται, συναγωνίσασθαι οἱ ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεὸν διαποιῆσαι προὔτίθετο· καὶ ἐκτενὴς προσευχὴ ἐγίγνετο ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τοῦ πρῶτον τὸν τῆς Ἐκκλησίας καταβαλόντος θεμέλιον Πέτρου οἰκοῦντος τὸ δεσμωτήριον, καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς τοῦ Σαμὴλ πρὸς Θεὸν ἐντεύξεις προβαλλόμενοι, ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων σωθῆναι ἤλπιζον, καὶ τί δεῖ πλεῖον; αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἀκούουσι λέγοντος πρὸς τοὺς τοῦ Ἰωβ φίλους, λαβόντας θύματα πρὸς τὸν θεράποντα αὐτοῦ Ἰωβ πορευθῆναι, ἵνα ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ὀλοκάρπωσιν ποιήσῃται, καὶ προσεύχεται αὐτὸς ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς ἀπολέσας αὐτούς, μὴ τοῦ Ἰωβ μεσιτεύσαντος. Ὑποσχεθέντος τε τοῦ Ἀβραάμ τὴν ἐπανατεινομένην τοῖς Σοδύμοις ἀνῆσαι μάστιγα, εἰ δέκα μόνους δι-

καίους ἄνδρας ἐκεῖσε εὐρήσειεν, ἀπείρων τε οὐ μόνον κινδύνων ἐρ-
 ρύσθησαν, ἀλλὰ καὶ χαρισμάτων οἱ ἐξ Ἰσραὴλ ἀπήλυσαν, διὰ
 Ἀβραάμ τὸν τῷ Θεῷ ἡγαπημένον καὶ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ
 Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιον αὐτοῦ, καὶ διὰ Δαβὶδ τὸν αὐτῷ εὐαρεστήσαντα.

Οὐχ ἦττον τῶν ἐκείνοις κατορθουμένων, ἢ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐπ-
 αγγελίας μεμνημένου τοῦ Κυρίου. Καί τοι γὰρ ἐνθένδε ἀπηλλάγησαν,
 ἀλλὰ γε τῷ Θεῷ ζῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἧ φασι τὰ ἱερὰ
 λόγια, καθὼ καὶ ὁ Θεὸς Θεὸς τῶν Πατέρων ἀκούει, οὐχ ὡς νεκρῶν,
 ἀλλ' ὡς ζώντων Θεὸς καὶ ὢν καὶ καλούμενος. Διὸ καὶ τοι νεκροὶ τοῖς
 σώμασιν, ὡς ζῶντες πάντως ἐνεργοῦσι καθὼ καὶ ὁ τοῦ Ἐλισσαίου
 νεκρὸς ἐν τοῖς ξηροῖς ὁστέοις οὗ ἤψατο, αἶ τε τούτων καρτερίαι καὶ
 τὰ κατορθώματα παρὰ τῷ Θεῷ οὐ γεγηράκασι, παρ' ᾧ τό, τε παρε-
 ληλυθὸς καὶ τὸ μέλλον ἐνέστηκεν· ἀλλὰ νεοθαλῆ ὡς ἐλαιῶν θάλλουσι
 νεόφυτα, οὐ μόνον αὐτοῖς τὸν τῆς δικαιοσύνης ἀπαιτοῦντα στέφανον,
 ὃν ἀποδώσει Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτῆς, ἀλλὰ καὶ
 ἡμῖν τοῖς ταῦτα ἀνθ' ἱκετηρίας προβαλλομένοις ἱλασμὸν καὶ ἁμαρ-
 τημάτων ἄφεσιν, ὡς ἄλλον τρόπον τὸ τοῦ Ἀβελ αἷμα κατ' αὐτῶν
 ἐκχέαντος ἄμυναν. Ταύτης οὖν καὶ ἡμεῖς τῆς ὠφελείας μὴ ἀπολει-
 φθῆναι σπουδάζοντες τοῖς τῶν πρὸ ἡμῶν Πατέρων ἔπεσθαι, ὡς
 οἷόν τε προθυμούμεθα ἔχνεσιν. Ἐπειδὴ πολλῷ πρότερον, ἢ ἐν τοῖς
 καθ' ἡμᾶς χρόνοις, ἐν τῇ εὐνομουμένῃ τῶν πόλεων Κρήτῃ, ὁ Ὅσιος
 Ἰωάννης ὁ Ἐρημίτης ἀσκήσει διέλαμψε καὶ οἱ συνασκηταὶ αὐτοῦ
 ἐννενήκοντα ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν, τὸν ἴσον ζῆλον καὶ πολιτείαν ὁμοῦ
 συνεφώνησαν, ὧν ὁ Κύριος τὸν βίον ὑπὲρ πᾶσαν δεξιόμενος ὀλοκάρπω-
 σιν, θαύμασιν ἐξαισίσις ἐδόξασε, κρήνην τινα ἄφθονον, ἢ ποταμὸν
 εἰπεῖν ἀείρῃρον, τῶν δωρεῶν τὸν ἐκείνων ἀναδείξας σηκόν, καὶ δια-
 σώζων ἐκάστοτε κατὰ τε γῆν καὶ θάλατταν, τοὺς δι' αὐτῶν τὰς
 αἰτήσεις ποιουμένους ἐκ πίστεως. Συνηγμένοι ἐν Ἀγίῳ Πνεύ-
 ματι πάντες οἱ παρευρεθέντες Ἀρχιερεῖς καὶ ἐπικαλεσάμενοι
 τὸν μεθ' ἡμῶν εἶναι πάσας τὰς ἡμέρας ἐπαγγελιάμενον, ἀποφαινό-
 μεθα ἑορταῖς ἐτησίσις καὶ ἱεροῖς ὕμνοις τούτους πανηγυρίζεσθαι, ἔ-
 ταῖς τῶν λοιπῶν Ὀσίων ἀγέλαις συναριθμεῖσθαι· ἐν τε τῇ περιφύμῳ

νήσω τῆς Κρήτης, ἣν καὶ ἱερὰν παλαιστραν ἐστήσαντο, καὶ ἐν ταῖς κατὰ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ἀγίαις ἐκκλησίαις. Δεινὸν γὰρ καὶ ἐπιεικῶς ἄτοπον, τὸν μὲν Θεὸν αὐτοὺς ὡς Ἁγίους θαυμασθῶσαι πάντων ἐνώπιον, ἡμῶν δὲ τῆς τούτων μὴ καταπολαύειν τιμῆς, ἀλλὰ ἔζημιουῖσθαι τὴν ἀπὸ ταύτης ὠφέλειαν, τούτων μάλιστα προστατῶν δεομένους. Πάντες οὖν ἀναμφιβόλως καὶ μετὰ θερμῆς τῆς πίστεως τοὺς ἄνδρας ταῖς κατ' ἔτος πανηγύρεσι τιμώντες, μιμεῖσθε τὴν εὐσέβειαν, καὶ πρὸς τὸν Κύριον μεσίτας προβαλλόμενοι, καὶ ἀντιλαμβάνοντες τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥς ἡμεῖς ἐπιτύχοιμεν διὰ τε τῶν θεοπειθῶν εὐχῶν τοῦ δε τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ συνεκλαμπόντων Ὁσίων ἀνδρῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

α χ λ δ' Ἀπριλίου κθ'.

✙ Ὁ Καισαρείας Ἐπιφάνιος.
 ✙ Ὁ Λαρίσσης Γρηγόριος.
 ✙ Ὁ Φιλίππων ἔ Δράμας Ἀβέρκιος
 ✙ Ὁ Νικομηδείας Νεόφυτος
 ✙ Ὁ Εἰάνθης Σαμουήλ.
 ✙ Ὁ Χαλκηδόνος Νεκτάριος.
 ✙ Ὁ Βερρόιας Κύριλλος.
 ✙ Ὁ Κυζίκου Παρθένιος
 ✙ Ὁ Αἰνίου Παρθένιος.
 ✙ Ὁ Μεσημβρίας Ἀκάκιος.
 ✙ Ὁ Ῥαιδεσσοῦ ἔ Πανίου Θεοφάνης.

✙ Ὁ Ἐφέσου Μελέτιος.
 ✙ Ὁ Σεβρῶν Διονύσιος.
 ✙ Ὁ Ἀγγύρας Λαυρέντιος.
 ✙ Ὁ Γάνου ἔ Χώρας Ἰωαννίκιος
 ✙ Ὁ Συλληθρίας Παρθένιος.
 ✙ Ὁ Ἐλασσῶνος Ἰωάσaph.
 ✙ Ὁ Θεσσαλονίκης Ἀθανάσιος.
 ✙ Ὁ Βυζίης Δαμασκηνός.
 ✙ Ὁ Ἀδριανουπόλ. Παρθένιος.
 ✙ Ὁ Ν. Πατρῶν Νεόφυτος.

ΠΑΝΟΣΙΩΤΑΤΩ: ΕΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ

ΑΓΙΩ: ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩ:

ΤΗΣ

ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ ΓΟΥΒΕΡΝΕΤΟΥ

ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ

ΙΩΑΝΝΑΦ,

ΤΩ ΚΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΙ ΠΑΤΡΙ

Τὴν ὀφειλομένην ἐδαφίαν ἀπορέμω προσκύνησιν.

ΕΙΤΗΣ ἀρετῇ, καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἀγίοις, φάλλει ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία. Βέβαια δικαιοτάτον, ὃ χρέος ἀπαραίτητον νὰ ἐγκωμιάζωνται παρὰ πάντων ἀπείροις ἐπαίνοις οἱ πάντες οἱ τὴν εὐαγγελικὴν ὁδὸν ἀπλέτοις πόνοις, καὶ Ἀγγελικοῖς κατορθώμασι διοδεύσαντες. Δικαιοτάτον μὲν διὰ τὰς ἀμέτρους αὐτῶν ἀρετὰς καὶ ὑπερθαύμαστα ἀγωνίσματα, οἷς, Θεοῦ συναίροντος, κατηγωνίσαντο καὶ ἐνίκησαν γενναιοφρόνως τοὺς τε νοητοὺς καὶ ὀρωμένους ἐχθροὺς, καὶ κατ' αὐτῶν ὑπέρλαμπρα τρόπαια ἔστησαν εἰς ὁῶξαν τε καὶ αἶνεσιν τοῦ τὴν ἰσχὺν χορηγοῦντος Θεοῦ. Διότι ἀνίσως τιμῶμεν καὶ ἐγκωμιάζομεν ἓνα πῆλινον ἄνθρωπον, ὅπου κατ-ώρθωσεν ἐν ἔργον, τὸ ὅποιον ἀποβλέπει εἰς κοσμικὸν τέλος, τοῦτ' ἔστιν ἡ ἵνα τιμηθῇ διὰ τὴν ἀνδρείαν του, ἡ νὰ ἐπαινεθῇ διὰ τὴν σοφίαν του, ἡ νὰ δοξασθῇ διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀγχινοίας του, πόσω μᾶλλον ἀξιόχρεων καὶ δίκαιον εἶναι νὰ ἐγκωμιάζωνται οἱ Ἁγιοὶ ἄνδρες, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, οἱ τῆς Οὐρανίου Βασιλείας οἰκήτορες, οἱ ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν ποιούμενοι καὶ τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι; χρέος δὲ εἶναι εἰς ἡμᾶς, ἅμα μὲν διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ὠφέλειαν καὶ πνευματικὴν εὐ-

φροσύνην, τὴν ὁποίαν ἐκ τῶν πρὸς τοὺς Ὅσιους ἄνδρας ἐπαί-
νων ἀρρήτως ἀπολαμβάνομεν, ὅτι ἐγκωμιαζομένου δικαίου,
εὐφρανθήσονται λαοί, λέγει ὁ Σολομών, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὰ
ἐξαίρετα παραδείγματα τῆς χρισομιμήτου αὐτῶν πολιτείας,
τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦντες καὶ ἡμεῖς κατὰ δύναμιν ἕκαστος,
ὥσπερ τινος, ποδηγέτας, τῶν αὐτῶν αὐτοῖς ἀξιοθῆναι δυνη-
θησόμεθα· καὶ τρίτον διὰ τὰς ἱκεσίας καὶ δεήσεις, τὰς ὁποίας
διηνεκῶς προσφέρουσι τῷ Θεῷ ὑπὲρ παντός τοῦ Κόσμου, ὅς
τις εἰσακούων τὰς δεήσεις αὐτῶν ἐπιχέει δαψιλῶς πᾶσι τὰ
ἄπειρα αὐτοῦ ἐλέη, καὶ διασώζει φρουρῶν πάντας διὰ πρε-
σβειῶν αὐτῶν. Μάλιστα δὲ πάντων καὶ κατ' ἐξαίρετον τρό-
πον εἰσὶ τιμητέοι, ὅσοι κατὰ τοὺς παρόντας αἰῶνας μετῆλ-
θον τὴν ἀρετὴν καὶ οὐρανοπολιταὶ δι' αὐτὴν ἀνεδείχθησαν.
Πρῶτον μὲν, διότι θαῦμα βέβαιον, καὶ ἀνέλπιστον ἐν τοιού-
τοις καιροῖς, καθ' οὓς πάντες ἐξώκειλαν εἰς μέγα βένθος
μοχθηρίας, καὶ τύρβας σωματικὰς διὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους
ἐπιδρομὰς καὶ συχνὰς ἀναστατώσεις τοῦ παναθλίου ἡμῶν
γένους, γὰρ ἀναφανῶσι καὶ τινες τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἔλ-
κοντες καὶ τὴν εὐαγγελικὴν αὐλακὰ ἀπαρεγκλίτως τέμνον-
τες· καὶ δεύτερον ὅτι αὐτὴ εἶναι ἑναργεστάτη ἀπόδειξις τῆς
ἀμωμότητος καὶ Καθολικῆς Πίστεως ἡμῶν, ὅτι δὲν ἀπολεί-
πουσι καὶ Ἅγιοι ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἡμετέρας.

Δι' αὐτὰ λοιπὸν τὰ αἵτια καὶ ἐγὼ βλέπων μὲν τὸν Ὀσιώ-
τατον καὶ Ἀγιώτατον Ἰωάννην τὸν Ἐρημίτην, ὅτι ἔφθασε,
τολμῶ εἰπεῖν, καὶ ὑπερήλασε πάντας τοὺς πρῶην ἐν ἀσκήσει
λάμπαντας, καὶ ὅλον τὸν βίον ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι καὶ ταῖς
ὄπαῖς τῆς γῆς ἀσκητικῶς διανύσαντας, καὶ ὅτι μυρία θαύ-
ματα καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον τῇ δυνάμει τοῦ Θεοῦ ἐξε-
τέλεσε καὶ καθ' ἑκάστην ἐκτελεῖ, ἀμοιρεῖ δὲ ἐγκωμίων καὶ
τῆς προσηκούσης Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν τάξιν τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἐκκλησίας, ἐπικαλεσάμενος τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν καὶ τὴν
αὐτοῦ τούτου ἀρωγὴν, πρεσθυμήτην, εἰ καὶ ἀνάξιον καὶ δ-

μαρτωλός, νὰ συνθεσῶ κατὰ μιμήσιν τῶν παλαιῶν τὴν ἀνά
 χειρὰς Ἀκολουθίαν αὐτοῦ, εἰς δόξαν μὲν καὶ εὐφημίαν αὐτοῦ,
 ἡμῶν δὲ σωτηρίαν καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν, τὸ πρὸς τοὺς Ἀ-
 γίους τοῦ Θεοῦ χρέος ἀφοσιουμένων καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων
 πληρούντων.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου ἔλαβε τὸ προσῆκον τέλος, καὶ ἔκθασιν διὰ τῆς βοη-
 θείας αὐτοῦ. Ἀλλὰ τίς ὠφέλεια ἐκ πηγῆς ἐσφραγισμένης, καὶ
 ἐκ κήπου κεκλεισμένου; τίς ὠφέλεια λέγω, ἐξ αὐτῆς, ὅποταν
 μένη ἐν σκότει καὶ ἐν γωνίᾳ λανθάνουσα τοὺς πάντας, ὡς
 λύχνος ὑπὸ τὸν μόδιον, καὶ δὲν ἐξέρχεται εἰς τὸ φῶς, τιθεμένη
 ἐπὶ τὴν λυχνίαν ὑπ' ὅφιν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων
 Χριστιανῶν; Ἐγὼ, Πάτερ Σεβασμιώτατε, στρέφων κύκλῳ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς μου πρὸς ἀνεύρεσίν τινος ἀξίου
 ὑποκειμένου εἰς τὸ ἐκδοῦναι εἰς τύπον τὴν παροῦσαν Ἀκολου-
 θίαν κατὰ τὴν ἄκραν μου ἐπιθυμίαν, καὶ διακαῇ ἔρωτα, δὲν
 ἐδυνήθην νὰ εὕρω ἄλλον ἀξιώτερον τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότη-
 τος, καὶ προθυμότερον εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινωφελοῦς σκο-
 ποῦ μου. Ἡ ἔκδοσις τοῦ παρόντος εἶναι ἀναγκαιοτάτη, καὶ
 πάνυ ὠφέλιμος παντὶ τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι, διὰ πολ-
 λά, ἐν μὲν ὅτι τὸ χειρόγραφον εἶναι δυσανάγνωστον, καὶ δυσ-
 επιχείρητον παντὶ τῷ βελομένῳ ἐντρυφῆν τοῖς ἐν αὐτῷ, ἄλλο
 δὲ ἵνα μὴ μείνωσιν ἐστερημένοι καὶ οἱ λοιποὶ τῶν φιλοχρίστων
 τοιοῦτου ψυχωφελοῦς χρήματος, ἀλλὰ ἀναγινώσκοντες, καὶ
 ψάλλοντες πάντες τὰ ἐν αὐτῷ μετ' εὐλαθείας, νὰ ἀπολαμ-
 βάνωσι πνευματικὴν εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ χάριν
 παρὰ τοῦ Ἀγίου.

Προσφέρεται λοιπὸν τὸ παρὸν ὅχι εἰς ἄλλον, ἀλλὰ πρὸς
 τὴν ὑμετέραν φιλόχριστον καὶ εὐδιάθετον προαίρεσιν, τῆς ὁ-
 ποίας τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἐστολισμένον ἔξω ἀπὸ τὰ φυσικὰ
 χαρίσματα, μὲ ἓνα διάπυρον ζῆλον εἰς τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ
 ἔργα καὶ εἰς τὴν κοινὴν τοῦ γένους ἀφορῶντα ὠφέλειαν, εἶναι

κεκοσμημένον με μίαν φιλανθρωπίαν και συμπάθειαν πρὸς πάντας ἐξαίρετον, με μίαν βαθεΐαν ταπεινώσιν, ὥστε ἔλκει τὸ σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν πάντων πρὸς ἑαυτὸ καὶ μὴ θέλον· ἢ τοῦτο δικαίως. Ποῖος γὰρ δὲν ἐπαινεῖ τὴν ἀρετὴν; ποῖος δὲν ἀγαπᾷ τὸ καλὸν, ἀφίνω νὰ λέγω τοὺς κόπους, τὰς ἀγρυπνίας, ὅπου ὑπόφερε, ἢ ὑποφέρει εἰς συντήρησιν, καλλωπισμὸν, καὶ αὐξήσιν τοῦ ἰδίου Μοναστηρίου· σιωπῶ τὰ μακρὰ πελάγη καὶ τοὺς κινδύνους ἐν αὐτοῖς, ὅπου ὑπέστη χάριν αὐτοῦ· δὲν λέγω τὰς ἀνυποίστους μερίμνας, ὅπου ἔχει μέχρι τῆς σήμερον διὰ νὰ τρέφῃ σωματικῶς, καὶ ψυχικῶς τοὺς ἐν αὐτῷ συμμονάζοντας ἀδελφούς· σιγῶ τὰς συμπλοκάς, ὅπου ἔκαμε δι' ἀγάπην αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀλλογενῶν.

Δι' αὐτὰ λοιπὸν ὅλα ἔξει τὸν Ἅγιον πρεσβευτὴν, βοηθὸν ἢ ἀντιλήπτορα ἑαυτῆς, ὅστις πάντας, οὐ μόνον τοὺς πλησίον, ἀλλὰ καὶ τοὺς πορρωτάτω τυγχάνοντας ἀγιάζει, σκέπει, φρουρεῖ καὶ ῥύεται παντὸς κινδύνου. Τίς γὰρ αὐτὸν ἐπικαλεσάμενος, οὐ ταχέως διεσώθη; τίς ἀσθενῶν οὐκ ἀπήλαυσε τῆς υγείας; τίς ἐν θλίψει καὶ ἀμηχανίᾳ τυγχάνων, οὐκ ἐκούφισθη παραμυθίαν λαθὼν; τίς εὐρισκόμενος ἐν κινδύνοις, οὐχ εὔρε τὸν Ἅγιον βοηθοῦντα; πάντες γὰρ, ἀπαξάπλως εἶπεῖν, ὅσοι αὐτὸν ἐπεκαλέσαντο, δὲν ἀπέμειναν ἄμοιροι τῆς βοηθείας του, ἀλλ' ἀποδρέπονται τῶν χαρίτων, καὶ εὐεργεσιῶν αὐτοῦ δαφιλῶς· ἅπερ πάντα καθορῶσα καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, ἡ Ἱερωτάτη Σύνοδος μετὰ τοῦ Παναγιωτάτου, ἐθέσπισαν κοινῇ γνώμῃ, καὶ ἐνυπογράφῳ γράμματι κατ' ἔτος ἐορτάζεσθαι τὸν Ἅγιον (ὡς ἐξῆς καθορᾶται) καθάπερ καὶ οἱ παλαιοὶ Ἅγιοι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, καὶ με Κανόνας καὶ διάφορα μέλη, νὰ ἐξυμνῶνται τὰ τούτου ἀγγελικὰ κατορθώματα, ἀπεφάσισαν πνευματοκινήτως καὶ τοῦτο δικαιοτάτα ἐποίησαν, καὶ διὰ τὸ ἀπαραίτητον χρέος (καθὼς εἶπον ἐν ἀρχῇ) καὶ διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν μεταγενεστέρων. Μεγάλως οὖν εὐχαριστῶ τὸν Ἅγιον, ὅστις με ἠξίωσε νὰ φανῶ

ἐγὼ δ' εὐτελής αὐτοῦ δοῦλος ποιητῆς τῶν πρὸς αὐτὸν μελου-
γημάτων.

* Ἀς ὑποδεχθῇ λοιπὸν ἄσμένως, καὶ ἱλαρῶς, καὶ εὐμενεῖ τῷ
προσώπῳ τὸ σμικρὸν μὲν καὶ εὐτελές, τὰτὶ φιλοπόνημα, πᾶν
δὲ σπουδῆς ἄξιον καὶ ποθεινότατον, οὐ μόνον παρὰ τῆς ὑμε-
τέρας Σεβασμιότητος, καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ ἱερωτάτῳ καὶ
σταυροπηγιακῷ αὐτῆς Μοναστηρίῳ εὐρισκομένων Πατέρων
καὶ πνευματικῶν αὐτῆς προβάτων, ἀλλὰ καὶ παρὰ πολλῶν
εὐλαβῶν καὶ φιλοθέων Χριστιανῶν τῶν τε ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ
τῆς Κρήτης κατοικούντων, ἃ ἐν ἄλλαις διαφόροις ἐπαρχίαις.

* Ἀς δεχθῇ, λέγω, καὶ ἃς λάβῃ ἀποχρῶσαν φροντίδα, ἵνα κοι-
νολογηθῇ διὰ τῆς τυπογραφίας πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι καὶ φιλα-
ρέτοις Χριστιανοῖς. Εἰμὶ βέβαιος, ὅτι τοῦτο θέλει ποιήσει,
ἐπεὶ δὴ γινώσκω καλῶς, ἃ παρὰ πολλῶν ἀξιοπίστων μανθάνω
τὴν ἀκροτάτην εὐλάβειαν τὴν πρὸς τὸν Ἅγιον, χάριν τοῦ ὁ-
ποῖς νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν προσέστη, καὶ ὁλονένα προΐ-
στανται τοῦ κατ' αὐτὸν ἱερωτάτου Μοναστηρίου, εἰς διαφύ-
λαξιν καὶ αὕξησιν τοῦ αὐτοῦ. Πῶς λοιπὸν θέλει ὀλιγορήσει
ἐνὸς τοιούτου Θεαρέστου ἔργου; καὶ οὕτω παρὰ μὲν τοῦ Θεοῦ
διὰ Πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου ἔξει τὰς ἀμοιβὰς ἀπειροπλασίονας
καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, παρὰ δὲ τῶν ἀν-
θρώπων ἔπαινον καὶ τιμὴν ἀθάνατον, ὥς συνεργὸς τῶν κατὰ
Θεὸν ἔργων, ὅστις καὶ βραβεύει αὐτῇ ἐνταῦθα μὲν ζωὴν εἰρη-
νικὴν, ἀνεπηρέαστον καὶ ὑπερκειμένην παντὸς ἀνιαιροῦ συν-
αντήματος μέχρι γήρωος βαθυτάτου καὶ λιπαροῦ, ἐν δὲ τῷ
μέλλοντι τὴν οὐράνιον αὐτοῦ δόξαν καὶ μακαριότητα. Ἦς
γένοιτο πάντα ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ Πρεσβειῶν τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη, ὑπὲρ οὗ ἃ ἡ ἀνά χειρὸς ἐφιλοπονήθη
Ἀκολουθία.

Ὁ.λος ταπεινότατος καὶ πρόθυμος
εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῆς νεύματα

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΛΗΜΑ.

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΤΕΛΟΜΕΝΟΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙΣ,

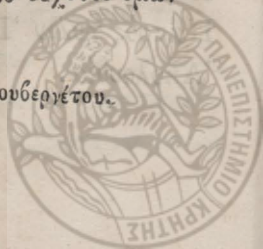
Τὴν ἐξ ὕψους ἀντιλήψιν καὶ εὐλογία.

Τὸ αἷτιον, εὐλαβέστατοι Χριστιανοί, τὸ ὁποῖον παρεκίνησεν ἐμὲ τὸ πρῶτον, εἰς τὸ ἐκδοῦναι τύποις τὴν παροῦσαν Ἀκολουθίαν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, εἶναι τοῦτο· ὅτι ἐπειδὴ διηγάγον τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς μου ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Μοναστηρίῳ, καὶ ἔβλεπον, ὅτι ἐσπερεῖτο τὸ Μοναστήριον ἡμῶν, πρὸς δὲ καὶ οἱ ἄλλοι τῶν εὐσεβῶν, ὅσοι ἔχουσι τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὸν Ἅγιον διὰ τῆς καμπληθεῖς εὐεργεσίας, ὅπου καθ' ἐκάστην ἀφθονοπαρόχως παρ' αὐτοῦ ἀπολαμβάνουσι, λέγω, ἐσπεροῦντο, τοιοῦτε ψυχωφελοῦς χρήματος, διότι ἂν εἶχον ἢ κανένα χειρόγραφον, τοῦτο ὑπὸ τῆς πολυκαιρίας διεφθείρετο, ἔκαμα πάντα τρόπον καὶ τὸ ἐξέδωκα εἰς τύπον ἰδίῃς ἀναλώμασιν, ὅχι διὰ τι κέρδος ἐδικόν μου, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν μόνον, καθὼς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἅπαντα γὰρ διενεμήθησαν τοῖς εὐσεβέσι δωρεάν. Νῦν δὲ βλέπων, ὅτι ἐγένετο ἔλλειψις αὐτῶν, καὶ ὅτι πολλοὶ τῶν φιλοχρίστων διψῶσι τὴν κτῆσιν αὐτῶν, διὰ ταῦτα πάλιν προτεθῆμην, ἵνα καὶ αὖθις ἐκδοθῶσιν εἰς τύπον οἰκείαις δαπάναις εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ πόθου τῶν εὐσεβῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. Προσετέθη δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ Συγγιλιῶδες γράμμα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον ἐποίησεν ὁ Παναγιώτατος καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερωτάτης Συνόδου, οἱ ὅποιοι βλέποντες καὶ παρὰ πολλῶν ἀξιοπίστων ἀνδρῶν ἀκούοντες τὰ τοῦ Ἁγίου, διώρισαν πνευματοκινήτῳ κοινῇ ψήφῳ καὶ συνοδικῇ ἀποφάσει τὸ νὰ ἐορτάζηται ὁ Ἅγιος ἐτησίαις ἑορταῖς, ἢ πνευματικοῖς μέλεσι, καθάπερ καὶ οἱ πάλαι ἐν ἀσκήσει διαπρέψαντες Ὅσιοι Πατέρες.

Δέξασθε λοιπόν, Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, φιλοφρόνως τὴν παροῦσαν Ἀκολουθίαν, καὶ ἐντρύφατε ἐν αὐτῇ κατὰ τὸν πόθον ὑμῶν. Εὐχεσθε δὲ καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ διαπύρου εὐχέτου ὑμῶν

ΙΩΑΝΝΑ

Προηγούμενου τῆς Μονῆς τοῦ Γουδερμέτου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΡΗΜΙΤΟΥ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ: Ζ'. ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ,

Ἰςῶμεν εἰχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, εἴτα τὰ
παρόντα Τροπάρια εἰς ἥχον πλ. β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Πρὸς, Ὁλην ἀναθέμενοι.

ΟΛΩΣ ἀνακείμενος, διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ,
σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, τοῖς καμάτοις Ἄγιε,
ἐκ νεότητος, ταῖς εὐχαῖς δὲ Πάτερ, τὴν ψυχὴν σε
ἀνεπτέρωσας, διὸ γινόμενος, Θεῶν δωρεῶν κατα-
γώγιον, ἰάσεων χαρίσματα, πᾶσι τοῖς πιστῶς
προσιοῦσι σοι, μάκαρ διανέμων, τοῖς χρήζουσι
πλυσίαις δωρεαῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύεις νῦν,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἵγλην τὴν Τρισήλιον, φωτιστικῶς δεδεγμένος,
Ἰωάννη πάνσοφε, αἰσθητῶς ὡς ἥλιος διελήλυ-
θας, τὰ τῆς γῆς πέρατα, διασπείρων πᾶσι, τὰς
ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων σου. Διό σε ἔνδοξε, ἐν τοῖς

σοῖς ἁγῶσιν ἐδόξασεν, ὡς θεῖον καὶ θεόληπτον, ὁ Θεὸς τῆς δόξης καὶ Κύριος. Ὅθεν τὰς ἰάσεις ἀφθόνως παρεχόμενος ἡμῖν, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύεις νῦν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βίου τὴν τερπνότητα, καὶ τὰ ὀρώμενα πάντα, ὑπερβάς τῇ χάριτι, καὶ πρὸς τὰ νοούμενα καὶ ἀσάλευτα, μεταβάς Ἄγιε, καθαρῶς τῷ μόνῳ, καθαρός σὺ προσωμίλησας· νοὸς ὀξύτητι, καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, ὡς Ἄγγελος ἀσώματος, καὶ μετὰ τῆς ὕλης ὀρώμενος. Νῦν δὲ τῷ Δεσπότῃ, τῶν ὅλων παριστάμενος Θεῷ, ἐν παρρησίᾳ δεήθητι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπως τὸ πανάγιον, σῶμα τεθησαύρισται τοῦ παμμάκαρος· ὃ τερπνοῖς ἄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπράσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἄγιε πρόφθασον, καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνὴν σε, καὶ πάντιμον τελοῦντες ἑορτὴν, καὶ τὴν σὴν κόνιν σεξιώμεθα, μῦρον ἀναβλύζουσιν.

Ολὴν τὴν διάνοιαν, διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ, Πάτερ ἀναθέμενος, καὶ τοῖς τούτου ἵχνεσιν ἠκολούθησας, τῆς σαρκὸς ἅπασαν, προσπάθειαν μάκαρ, ἀπεκρούσω καὶ ἐγκράτειαν, περιελόμενος, τὰς ἐπανάστασεις τοῦ σώματος, εἰς τέλος ἀπενέκρωσας, τῆς ψυχῆς ζώσας τὸ φρόνημα· διὸ τῆς ἀλήκειου

τρυφῆς κατηξιώθης ἐν Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸν Πρόδρομον Ὅσιε, καὶ Βαπτιστὴν Ἰωάννην, μιμούμενος ὥκησας, ἐν ἐρήμοις ἄσιτος διαιτῶμενος. Ἀγρυπνῶν πάντοτε, ὁλονύκτιον στάσει, ἰλεούμενος τὸν Κύριον ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, ἐν ταῖς σαῖς πρεσβείαις τε φύλαττε, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ ἐπιβουλῆς πολεμίων τε, ἵνα σου τὴν μνήμην, ἐν πίστει ἐκτελῇ περιχαρῶς, καὶ μεγαλύνῃ τὸν Κύριον, τὸν σὲ μεγαλύναντα.

Η Κρήτη γεραίρει σου, τὴν θεῖαν μνήμην τρισμάκαρ, συγκαλοῦσα σήμερον, φιλεόρτους λέγῃσα, δεῦτε ἅπαντες, τῇ σορῷ δράμωμεν, τοῦ Ὁσίου χάριν, ἱαμάτων ἀπαρύσασθε, ὡς κρήνη βρῦει γάρ, πᾶσι τῶν θαυμάτων τὰ νάματα· ξηραίνει δὲ τὴν ἄβυσσον, πάντων τῶν κακῶν ἢ τῶν θλίψεων· ἢ γὰρ τοῖς νοσοῦσι τὴν ῥῶσιν, καταπέμπει τοῖς πιστοῖς, ἢ σωτηρίαν παρέχει νῦν, τοῖς πιστῶς τιμῶσιν αὐτήν.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Ως ἐνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανιέρόν σου τὸ τέλος Ἰωάννη σοφὲ, ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα, τῶν πιστῶν ἡ πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἐβλεψεν ἅπνυν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα, δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις Ἁγιε· διδάξον ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ὥκτειρας, ὡς Πατὴρ ὄντως συμπαθὲς καὶ φιλόστοργος. Ὅμως κἂν ὧδε τῷ

τάφῳ καλύπτῃ, ἀλλ' ἀνίσσε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Σήμερον τὰ σίφη τῶν πιςῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ ἃ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι λαμπαδηφορεῖσαι προπορεύεσθε, τῆς αἰεὶ Παρθένου τιμῶσαι τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες λύπην, πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὴν πρόξενον· ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκδοήσωμεν, τῇ κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ ἃ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου,

ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἶ γαρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνήν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γινῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ, καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ἡμῶν, καὶ πλησθῆσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκατοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπειᾶς, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, δσιότητα· ὃξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρης ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ Θαλάσσης. Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμειος, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέφει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περὰ τῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις

Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ τῶν ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, ἢ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Στιχηρὰ ἰδιόμελα ἤχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ στίφος τῶν μοναζόντων, ἡ ποίμνη δὲ χόρευε, Χριστοῦ ἡ ἐν τῇ Κρήτῃ, τὸν μέγιστον Ἰωάννην σοφὸν ἀσκητὴν, καὶ ὑπερλαμπρον τῆς εὐσεβείας, ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρὸν, ἀνύμνησον τῶν αὐτοῦ κατορθωμάτων τοὺς ἀγῶνας· καὶ κήρυττε τὰ θαύματα τὰ τελούμενα ἀπαύστως, καὶ εὐχαρίστως τῷ Πατρὶ ἀνάκραξον, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, μέλψωμεν πάντες Ἰωάννην σοφὸν, ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, ἢ πικρῶν

ταῖς φρυκτωρίαις, τὰ συστήματα πρὸς ἀρετὴν ἔχει-
ραγώγησε· τὰς μὲν θεοπνεύστους διδαχὰς, καὶ σω-
τηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεις, ὥςπερ ἀφθονωτάτους
κρουνοὺς ἀπὸ χειλέων ἐπήγαξε, τῇ δὲ πράξει τῇ
θαυμαστῇ καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ, πρὸς τὸν ζῆλον
ἐφείλκετο, ἀμφοτέρα βίον, ἔχον λόγον ὑπέρλαμπρον,
ὡς παιδοτρίβης ἄριστος, θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος·
αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δε-
τὴν ποιμνὴν φρούρησον, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίσιν
κράτυνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β'.

Ηγάπησας Ἰωάννη τὴν ἀνωτάτω Φιλοσοφίαν,
καὶ ἔξω Κόσμος ἐγένεθ, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα,
καὶ ἔσωπτρον ἀκηλίδωτον, Θεοῦ θεῖον ἀνεδείχθης,
καὶ ὢν ἀεὶ ἡνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες,
καὶ τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους, πρε-
σβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει Ὅσιε
Πάτερ, ἔχον τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου, θεράπων
Χριστὲ Ὅσιε· εἰ καὶ μετέστης ἐξ ἡμῶν ὁ ποιμὴν ὁ
καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ
τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων
ἐν οὐρανοῖς, μεθ' ὧν ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Θεία χάρις ἀπηώρητο ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σε, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν, διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου τῶν θαυμάτων σε δραμούμεθα· τῶν νοσημάτων τὴν ἱασιν ἀρυόμεθα, ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα σιχηρά. Ποίημα Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ
Μαξαρά, ἦχος α΄.

Τῶν ἀσκητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς ἐρήμους τὰ θρέμματα, Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, τὸν ἐν τῇ Κρήτῃ φανέντα φωστῆρα ἀπλανῆ, ἄσμασι πνευματικοῖς, οἱ πιστοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν νοσούντων ἰατρὸς ἐμπειρώτατος· Χαίροις ὁ τῶν ἐν ἀνάγκαις προσάτης ἀκαταίσχυντος· Χαίροις πλεόντων λιμὴν ὁ ἀχείμαστος· Χαίροις τῆς Κρήτης τὸ καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Πνευματικὴν Πανήγυριν, κροτήσωμεν φιλέοργοι σήμερον, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ τοῦ Θεοφόρου Πατρός· οὗτος γὰρ τῇ τοῦ Σταυροῦ συμμαχίᾳ, τὸν τὸν Ἀδὰμ πτερνίσαντα ἐχθρὸν, τοῖς ποσὶν αὐτοῦ κατεπάτησε· τὸν γὰρ Σταυρὸν ἀράμενος, τὴν τεθλιμμένην καὶ στενὴν τρίβον καλῶς διήνυσε· καὶ νῦν πρὸς πλάτος Παραδείσου, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεται, πρεσβεῖαν ποιούμενος ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν ἱεράν καὶ φωσφόρον αὐτῷ πανήγυριν.

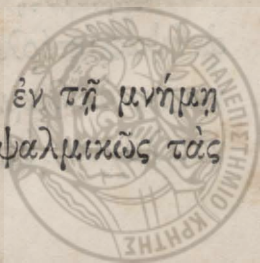
Η θαυμαστὴ καὶ περιδοξος, Κρήτη κομπάζει
σήμερον, ἐν τῇ σεπτῇ Μεταστάσει, τοῦ πο-
λιούχου καὶ φρουροῦ αὐτῆς, Ἰωάννου τοῦ Θεόφρο-
νος, καὶ τοὺς τροφίμους ἑαυτῆς συγκαλοῦσα βοᾷ.
Δεῦτε τῇ σορῶ τῶν Λειψάνων τῷ θεράποντος Χρι-
στῷ, εὐωδίαν μυστικὴν ἀφθόνως ἀρύσασθε, βρύει
γὰρ τοῖς χρήζουσιν ἰάματα, ὡς πηγὴ ἀκένωτος διη-
νεκῶς διαμένουσα, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων ξηραίνει
τὴν ἄβυσσον. Διώκει δαιμόνων τὴν πληθὺν, καὶ
ἀπελαύνει πολεμίων ἐχθρῶν, τοῖς ἐν πελάγει δὲ
χειμαζομένοις, κυβερνήτης νοητῶς ἀναδείκνυται,
καὶ τῶν πιστῶς προσερχομένων καὶ ἀσπαζομένων
αὐτὴν ἐκ πόθου, ἐξαιτεῖται πρὸς Χριστοῦ σωτηρίαν
ψυχικὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Περικυκλοῦντες τὴν λάρνακα τῶν Λειψάνων σε,
μοναστῶν φωστὴρ Ἰωάννη σοφὲ, καθὼς περ
πάλα! τὸν τάφον τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, οἱ τούτε
ἔγγονοι· ἢ δάκρυα χέοντες, οὐδὲ θρήνοις κοπτόμε-
νοι, ἀλλὰ χαρᾶς ἀπλέτου πληρούμεθα, ἅπαντες
πλουτοῦντες ἐξ αὐτῆς τὰς ἰάσεις, καὶ δοξάζοντες
τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἐνθέως, ἐν τῇ μνήμῃ
σήμερον τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς, ψαλμικῶς τὰς

χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, βοήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν παλαιὸν σὺν ταῖς ἐπιθυμίαις συσταυρώσας ἄνθρωπον· Χαίροις φωστήρ τῆς Κρήτης παμφαέστατε, ἡ τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα φαιδρόν· Χαίροις νοσέντων ἐπίσκεψις καὶ θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις· τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σε πιστῶς, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας ἡ περιστάσεως, λύτρωσαι ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σε Πάτερ, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Χριστὲ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὴν ζωοπάροχον νέκρωσιν ἐνδυθεὶς Ἰωάννη, καὶ ὡς γνήσιος μύστης ἐκμιμησάμενος ὅλον ἐνέκρωσας σεαυτὸν, ἡ τῷ Κόσμῳ Θεόφρον τεθνηκῶς, τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν εὖρες ὄντως τὴν ἀκήρατον· ἀλλ' ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν κινδυνεύοντας ψυχικῶς εἰς θάνατον, νῦν ἀνάστησον, ἡ ταῖς ἐπισκέψεσι τῆς σῆς ἀκοιμήτης πρεσβείας ἐνίσχυσον ἡμᾶς, ἅσι τὴν θεϊκὴν δεξιὰν ἐπικαλόμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Εν τῇ καρδίᾳ σου, Πάτερ, τὸ θεῖον πῦρ εἰσδέξάμενος, τὴν τῶν ἐντολῶν ἐργασίαν, πυρσὸν ἀνήψας ὑπέρλαμπρον· ὅθεν καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὀλολαμπῆς ἐχρημάτισας· ἐκ ἔδου γὰρ τεθεῖναι λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ὡς λυχνίαν τὴν

Κρήτην χρησάμενος, φέρων σεαυτὸν ἐπέθηκας, φαίνων πᾶσι, τοῖς ἐν τῇ Κρήτῃ Ὅσιε Πάτερ· καὶ τεῦθεν τοὺς ἐξ ἀπάσης γῆς ἔθλασσης, πρὸς τὴν σὴν μάνδραν ἐχειραγώγησας, ἔν ταῖς ἐνθέοις σὺ διδαχαῖς, τὴν τοῦ Εὐαγγελίου τρίβον ὁδεύειν ὠδήγησας. Διὸ Πατέρων κλέος Ἰωάννη Σοφὲ, τῷ τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος φωτὶ παριστάμενος, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων πρέσβευε τῶν ἐν τῷ βίῳ δεινῶν ῥυσθῆναι, καὶ πρὸς φῶς καταντῆσαι τὸ ἀνέσπερον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, ἔξ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται, σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων Ἀγία ἀγάλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα αἱ συνήθεις εὐχαί.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος β'.

Ὁ τε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντα τὰ τοῦ βίου ἀληθῶς, διὰ τὸν Χριστὸν Ἰωάννη Πάτερ κατέλιπες, γένος σὺ πατρίδα τε καὶ πᾶσαν ὑπαρξιν, καὶ πτωχείαν ἀμέτρητον, ἠγάπησας ἵνα, ὄλβον ἀναφαίρετον ἐν τῇ ἀλήτῳ ζωῇ, λήψῃ μετὰ πάντων Ἀγίων, ὅταν ἔλθῃ κρῖναι τὰ ἔργα πάντων ὁ κριτὴς ὁ εὐδιάλλακτος.

Ενδον τῆς καρδίας σου Σοφὲ, ἔχων Ἰωάννη τὸν ζῆλον τὸν ἐπουράνιον, κόνιν, τέφραν, ὄναρ τε, πάντα τὰ γήϊνα, καὶ σκιᾶς ἀσθενέστερα λελόγισαι εἶναι, ὅθεν κατεμίσησας, ταῦτα πανόλβιε, νῦν δὲ εἰς αἰώνια φθάσας, καὶ ἡμᾶς τὸν Κύριον ὦν περ, καταξιωθῆναι καθικέτευε.

Στόμα δικαίου μελετήσῃ.

Μάκαρ Ἰωάννη εὐσταλῶς, τὴν τῆς ἐρημίας στενὴν τε καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν, ὥδευσας ἐπόμενος τοῖς θείοις ἵχνεσιν, Ἰωάννου τοῦ κήρυκος, Θεοῦ τοῦ φανέντος, ἄκρα ἀγαθότητι διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ὅθεν καὶ δεδόξασαι Πάτερ, δόξῃ οὐρανίῳ ἀπαύστως, ἅμα σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν. Διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν· Ἀγγέλων συνόμιλε, δικαίων ὁμόσκηνε καὶ Ὀσίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

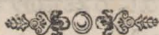
Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γα-

βριήλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι· τὰ Οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν· διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α΄.

Τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐχέτης καὶ τοῦ Κόσμου ὑπέρμαχος, καὶ ἡγιασμένος ἐφάνης, Θεηγόρε πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννη, τελεία πολιτεία Οὐρανοῦ, καὶ ἄπειρα χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὰς νόσους, καὶ πάντας τοὺς πιςῶς προσκαλουμένους σε· δόξα τῷ ἀναδείξαντί σε ἱερὸν, δόξα τῷ σὲ ἀγίασαντι, δόξα τῷ ἐν τοῖς πέρασι τοῦ Κόσμου, προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν καθ. ἤχος γ΄.

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου.

Εν τῇ ἀσκήσει σου πάντας ἐξέπληξας, τὴν ὑπερθαύμασον Πάτερ ὀρῶντάς σου, διαγωγὴν καρτερικὴν, καὶ πρῶτος ἀναδέδειξαι, Ὅσιος καὶ ἄκακος, καθαρὸς καὶ ἀμίαντος, πύργος ἀκατάσειστος Ἰωάννη ἐν θλίψεσι· διὸ καὶ νῦν μεγίστην λαμβάνεις, δόξαν παρὰ τοῦ στεφοδότου Χριστοῦ.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς συμπαθείας σου πλοῦτον τὸν ἄμετρον, καὶ δυναστείας σου κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδρα-

μον τῇ σκέπῃ σου· θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορού-
μενος, κράζων ἐκ βαθέων μου τῆς καρδίας σὺν δάκρυσι· Παρ-
θένε Θεοτόκε βοῶ σοι, σῶσόν με σῶσον τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογ. καθ. ἤχος α'.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Υμνοῦμεν τὴν σεπτὴν καὶ Ἀγίαν σου μνήμην, τὴν πᾶσι
τοῖς πιστοῖς, χορηγοῦσαν ἀφθόνως, τὴν ἴασιν Μακάριε,
τοῖς ἐκ πόθου κραυγάζουσι, σῶσον Ἀγιε, ἡμᾶς τοὺς δούλους
σου σῶσον, ταῖς πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς Θεὸν Ἰωάννη,
τῆς Κρήτης ὑπέρμαχε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν καὶ Θεὸν σου καὶ Κτίστην, Πανά-
μωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος Θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώ-
ρησας, ἢ φθορᾶς δίχα τέτοκας, ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνεῖμεν
Παρθένε, ὡς παλάτιον τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ Κόσμου
ἀντίληπτον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. καθ. ἤχος δ'.

Τῶν Κρητῶν προΐσασαι, σκέπων φρουρῶν Μάκαρ, τούτους
πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, Ἐρημιτῶν ὡ-
ραιότατον κλέος καὶ δόξα Ἰωάννη πανένδοξε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἅμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοι-
μος τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ· ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι,
καὶ μὴ παρόψη ἢ πάντων βοήθεια.

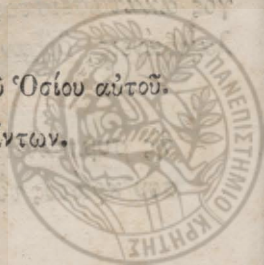
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν ᾧ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου.

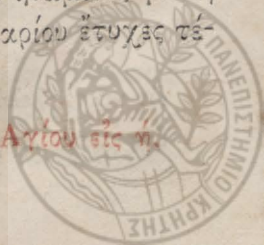

ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῷ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς
 ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου· οὐ δύναται πόλις
 κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καί τις
 λύχνον ἢ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ
 τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
 θρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δο-
 ξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.
 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον, ἢ
 τοὺς Προφῆτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πλη-
 ρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ
 Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, ἰῶτα ἐν, ἢ μία κεραία, οὐ μὴ
 παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.
 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν
 ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλά-
 χιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν·
 ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθή-
 σεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Ὁ Ν'. Τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Η γάπησας Ἰωάννη τὴν ἀνωτάτω Φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω
 Κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀ-
 κηλίδωτον, Θεοῦ θεῖον ἀνεδείχθη, ἢ ὡς αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ,
 φῶς ἀπελάμβανες, καὶ τρανώτερον τοῦ Μακαρίου ἔτυχες τέ-
 λους, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ἐξ, καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς η'.

ῥῆδὴ δ. ἤχος αλ. δ. γράν οὐδ' οὐσας ὡσεὶ ξηράν.

Αγγέλων ἰσότημος γεγονῶς, καὶ τῷ θεῷ Θρόνῳ Ἰωάννη παρесьηκῶς
ἀρωγὴν μοι πέμψον ἀνυμνῆσαι, τὴν αὐλώδη πολιτείαν σου.

Γῆν τὴν φθειρομένην καταλιπὼν, γεώδη τε πάντα, καὶ γονέων τὸ
εὐγενές τῶν γῆθεν ἀναλύσας, Ἀγγέλων Μάκαρ ὁμοδίαιτος.

Δέμας ἐκδαμάσας Πάτερ τὸ σὸν, ἐγκρατείας πόνοις ὡς ἀδού-
λωτον διαμπαξ, δέδωκας τῶν τῇδε τῷ Δεσπότῃ, οὐ γὰρ δου-
λεύειν γῆνις δεδίδαξαι.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῆς Εὐας ἡ ἐν Ἀδὰμ, ἀρὰ Θεοτόκε, τεξαμένης σου τὴν
χαρὰν τὴν ὄντως· διό σε κατὰ χρέος, ὡς εὐεργέτην ἡμῶν μεγα-
λύνωμεν.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, ἤχος δ'.

Ἄ νοίξω τὸ στόμα μου.

Ακτίνα μοι βράβευσον, φωτοειδῇ ἀκατάληπτε, Τριάς ἡ φωτί-
ζουσα, τὴν Κτίσιν ἄπασαν, τὴν Πανήγυριν τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου,
ὅπως δι' αἰνέσεως ἐγκωμιάται μοι.

Μονὴν τὴν αἰώνιον, ἡ σὴ ψυχὴ ἐπεθύμησε, τῆς ἄνω Μακάριε
Ἀγίας λήξεως, ἔνθα πέφυκε χορὸς ὁ τῶν Ἀγίων· ὅθεν ἀγαλ-
λόμενος αὐτὴν κεκλήρωσαι.

Ανδρείως ἐπάλαισας, τοῖς διαβόλου παλαίσμασι, διὸ καὶ νενί-
κηκας τῇ βοηθείᾳ Σοφῇ, τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ τοῦ ἀθλο-
θέτου, παρ' οὗ τὸ διάδημα νομίμως εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Ρύσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως, πάσης ὀργῆς καὶ κακώσεως καὶ πάσης
στενωσεως, καὶ ἐκ παντὸς πειρασμοῦ τοὺς ἐκέτας σου, Παρθένε
Θεοτόκε, ἵνα σου τὸν ἄσπορον τόκον δοξάζωμεν.

Καταβασία. Ἄ νοίξω τὸ στόμα μου.

ῥῆδὴ γ'. Ζ ὃ εἶ τὸ στερέωμα.

Ζῶν νεκρὸς λελόγισαι, τῇ ἀποστάξει τοῦ σώματος· διὸ θανὼν
ζῆς μετὰ Ἀγγέλων, εἰς αἰῶνας μακάριε.

Η στραψας τοῖς πέρασι, φωτοφανῆς ὡς τὶς ἥλιος, καὶ πανταχοῦ
 τὰς τῶν σῶν θαυμάτων, λαμπηδόνας ἐξέχεας.
Θησαυρὸν πολύτιμον, ἢ τῶν Κρητῶν κληρουχία σε ἔχει Σοφέ, ἢ
 τοῖς τῶν Λειψάνων θαυμασίοις φαιδρύνεται.
Ινα τὴν Οὐράνιον, κληρονομήσης ἀπόλαυσιν, Πάτερ, Σοφέ τοῖς γηί-
 νοις πάντα, τὰ γεώδη κατέλιπες.

Θεοτοκίον.

Κλίμακά σε Πάναγνε, ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο, δι' ἧς Χριστὸς τὴν
 καταφθαρεῖσαν φύσιν καταβάς ἡλευθέρωσε.
Ἄλλος. **Τ**οὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Τὰ σὰ κατορθώματα Τρισμάκαρ, ἀδύνατον γλῶσσα ἐξειπεῖν,
 ἄνθρωπος ζῶν ὡς Ἀγγελος, διό σε καὶ ἐδόξασεν ὁ Παντοκράτωρ
 Κύριος, ἐπουρανίους χαρίσμασιν.

Ως Μέγας φωστήρ, ὦ Ἰωάννη, τῆς Κρήτης ἐξέλαμψας Σοφέ, οὐ
 μόνον ἐν τοῖς ὅρεσιν, ἀλλ' ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, τόπῳ καὶ
 χώρᾳ ἅπαντας, αὐγάζων θεαίαις λαμπρότησιν.

Λύσιν τῶν ἀπείρων μου σφαλμάτων, εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου σου μοι
 δὸς, τῶν δεσμῶν τοῦ Σαρκίου μου, μετὰ τὴν λύσιν Κύριε, ὅπως
 ζωῆς τῆς κρείττονος, ὁ δύστηνος ἐπιτύχοιμι.

Θεοτοκίον.

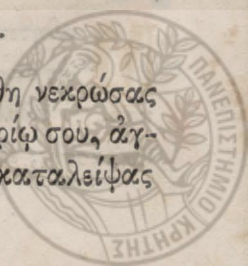
Οὐ κέκτημαι δάκρυα τοῦ κλαῦσαι, τὰ πταίσματα οἶμοι τὰ
 ἐμὰ, τὰ τὴν ψυχὴν μου βλάπτοντα· διό εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον,
 πᾶσαν ἐλπίδα Πάναγνε, ὁ δυστυχὴς ἀνατίθηνι.

Καταδασία. **Τ**οὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν τῇ γαστρὶ.

Τῆς σαρκὸς ἐκμαράνας τὰς ἡδονάς, ἢ τὰ πάθη νεκρώσας
 ζήλω Θεοῦ, ὅλον καθιέρωσας σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, ἀγ-
 χιστὰς καὶ πλοῦτον οὐδὲν λογισάμενος, πάντα καταλείψας

τοῦ Κόσμου τὰ ῥέοντα· ὅθεν ἀνεδείχθης Ἰωάννη Τρισμάκαρ, Κρητῶν κλέος τίμιον, ἁσωμάτων συνόμιλος, ὧν χοροῖς ἀγαλλόμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἔτερον. Ὅμοιον.

Αρετῶν εἰς τὸ ὕψος σὺ ἀνελθὼν, καὶ τὴν γινῶσιν τῶν ὄντων καταμαθὼν, ἄπασαν ἐξέφυγες κοσμικὴν Πάτερ σύγχυσιν, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος Ὅσιε, συγγενεῖς καὶ πλοῦτον, οὐδόλως λελόγισαι· ὅθεν ἐπαξίως, συνελθόντες ἐν πίστει, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, τὴν αἰοίδιμον ἔνδοξε, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκεῖνη δύω λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. Σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα, ὅθεν ὡς ἐκ μέσσε, φλογιζέσης καμίνε, ρυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι, Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ἡδὴ δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριε.

Λαῖτμα σφοδρὸν, πρὶν Ἐρυθραῖον ἐμέρισεν, ὁ Προφήτης Μωϋσῆς ῥυόμενος, ἐκ τῆς Αἰγύπτου τὸν Ἰσραὴλ, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, σὺ δ' ὦ Ἰωάννη Μακάριε, ἔβης ἐπὶ θαλάσσης, πλείων ὡς δι' ὁλκάδος, τοῦ Δεσπότου σου πίστει νευρούμενος.

Μαθητευθεῖς, τῷ μεθιστάναι διδάξαντι, τοῖς κτώμενοις πίστιν ὡς σινάπεως κόκκον, τὰ ὄρη καὶ τοὺς βουνούς· Ἰωάννη Μάκαρ, τὸ σῶμα πίστει καθώπλισας, καὶ γέγονας ὁδίτης, ἀποντίσας θαλάσσης, ἐξιστῶν τοὺς ὀρῶντάς σε Ὅσιε.

Ναίων ποτέ, ὁ Ἰωνᾶς θείῳ νεύματι, ἐν Θαλάσση τῷ κήτει ἐφέρετο, σῶμα κτωμένῳ τε καὶ πνοῇ, σὺ δὲ Θεοφόρε, ἐφέρου νῦν ἐν τοῖς κύμασι, δι' ἄπνοος παλίου, θαυμαστός ἐν ἀγίοις σὺ, ὑπάρχεις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ολην ἐν σοί, νῦν τὴν ἐλπίδα μου τίθῃμι, Παναγία σῶσόν με πρεσβείαις σου, ἢ τὸν Θεὸν τέξασα σαρκί, ἢ πρὸς τρίβους θείας, τὸν ἄθλιον καθοδήγησον, ἵνα σοι κατὰ χρέος ἐκδοήσω τὸ Χαῖρε, τοῦ Ἀγγέλου, Παρθένε σωζόμενος.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Σὲ τὸν ἀντιλήπτορα καὶ βοηθὸν, ἔχουσα ἡ Κρήτη θερμώτατον πρὸς τὸν Δεσπότην, τῶν ἀπάντων πρεσβευτὴν, ῥῶσιν λαμβάνει πάντοτε· ὅθεν σοῦ γεραίρει τὰ λείψανα.

Ιατρεῖον ἄσυλον παντοδαπῶν, νόσων τὰ σὰ Λείψανα ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ κεκτημένοι εὐλαβῶς, τὴν σὴν πανηγυρίζουσι, μνήμην Ἰωάννη Θεόσοφε.

Ενδον ἐν καρδίᾳ σου Πάτερ σοφὲ, ἔχων Ἰωάννη τῆς κρίσεως ἀεὶ τὸν φόβον, καθ' ἐκάστην τὸν Κριτὴν, τῷ πένθει ἐξευμένιζες, ἄληκτον χαρὰν διὸ εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Πανύμνητε, ἢ τὸν Θεὸν Ἀχραντε Παρθένε κυήσασα· πάσης ἀνάγκης, καὶ παντοίων πειρασμῶν, νόσου δεινῆς καὶ μάλιστα φθόνου καὶ θυμοῦ τὸν ἐκέτην σου.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Πύλῃν τὴν στενὴν, καὶ ὁδὸν διελθὼν Ὅσιε, τὴν τεθλιμμένην τε καὶ δύσβατον πύλῃν εὔρες, ἀκωλύτως τὴν οὐράνιον.

Ρόδον ὡς λαμπρόν, ἡ Κρητῶν σε Πάτερ Ὅσιε, κληρουχία φέρει χαίρουσα, ἐγκαυχωμένη τοῖς ἐξαισίοις τῶν θαυμάτων σου.

Τὶς ἐν συμφοραῖς, Θεοφόρε ἀπεκέχρητο τὴν παναγίαν σου ἐπίκλησιν ; καὶ οὐκ εὐθέως ἐρρύσθη τῇ προστασίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Υετὸν ἡμῖν ἡ τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, τὴν παναθλίαν μου ὑέτισον ψυχὴν τῇ δρόσῳ Ἀγνῇ τῶν θείων πράξεων.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Οὐ πόθῳ Μακάριε, τὸ σὸν καλοῦντες ὄνομα, οἱ ἐν τοῖς κινδύνοις Ἰωάννη, πάντες εὐθέως τὴν παρὰ σοῦ ἀρωγὴν, πλουσίως λαμβάνουσι· διὸ νῦν τοῖς προσκαλοῦσί σε, Πάτερ τάχος βοηθήσον.

Μυρίζουσι πάντοτε, τὰ λείψανά σου Ἅγιε, κρίνα τοῦ ἀγροῦ ὡς περ Τρισμάκαρ, βρύνοντα μύρα ἐν τῇ σορῷ ὡς πηγὴ, ἀκένωτα, πάντες οὖν ἐξ ὧν, δεῦτε ἀρυσώμεθα, ἵνα λάβωμεν ἴασιν.

Οβίος σου ἔνθεος, τὰ ἔργα σου πανθαύμαστα, ἐξέστη τὰ σύμπαντα ὀρῶντα, ἔνσαρκον ὄντα, σὲ ἐν τῇ γῇ ὡς βροτὸν, ἄσκαρκον νικῶντα τοὺς ἐχθρούς, πάντας τοὺς ἀσάρκους τε, ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Θεοτοκίον.

Νῦν κράζοντα δέξαι με, βοῶντα μὴ ἀπόσῃ με, Παρθένε Μαρία μὴ παρίδῃς, τοῖς λυπηροῖς τε περιαντλούμενον, καὶ κατατρυχόμενον δεινῶς, τὸν πιστῶς προστρέχοντα, τῇ σῇ σκέπῃ Πανύμνητε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁδὴ 5'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λαμπρύνεται τῇ φαιδρᾷ, καὶ παμφαεῖ πανηγύρει σου, τὸ τῶν Κρητῶν μυστικῶς, φιλόρτον σύνταγμα, Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ τοῖς τῶν θαυμάτων, ἐξαισίσις ἀγλαΐζεται.

Χερσὶ ποιμένος σοφῆ, θηρίον ὥσπερ τετόξευσαι, καὶ βέλος ἀγροικικόν, οὐρανὸν ἀνέφξε, τὰς πύλας σοι Ὅσιε, ἀσκητὰ καὶ Μάρτυς, Ἰωάννη παμμακάριστε.

Ως μέγαν ὡς θαυμαστὸν, προστάτην ἡμῶν τιμῶμέν σε, ὡς κορυφὴν ἀσκητῶν καὶ θεῖον ὠράϊσμα τῶν Μαρτύρων σέβωμεν Ἰωάννη Μάκαρ, Κυδωνίας τεῖχος ἄρρηκτον.

Ως μόνην τῶν Σεραφεῖμ, ἐνδοξοτέραν ὑμνοῦμέν σε, εὐλογημένη Ἀ-
γνή, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ἀσπύρως Θεόνημφε, ὥσπερ αἱ χορεῖαι,
Προφητῶν σαφῶς προήγγειλαν.

Ἄλλος. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ακούων Πάτερ σοφώτατε, τὸ λέγον ὅστις θέλει ὀπίσω μου, εὐθὺς
προσέδραμες, Κόσμου ἀφείς τὸ ἀμφίβληστρον, τοὺς ὀπαδοὺς
μιμούμενος τοῦ Δεσπότου σου.

Χριστοῦ τῷ ἔρωτι Ἀγιε, τρωθεῖς οὐκ ἄρεσόν ἦν ἐν σώματι, ζῆν
ἄλλ' ἐν Πνεύματι· ὅθεν ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, τὸ ζῆν ἐμοὶ Χρι-
στός ἀνεκραύγαζες.

Οὐκ ἔχεις Πάτερ φιλόῦλον, ἐν σοὶ πῦρ, μᾶλλον ὕδωρ ἀλλόμενον,
λιταῖς οὖν Κύριε, νῦν καὶ ἡμῖν τοῦ Ὁσίου σου, δὸς καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα, οὐμὴ διψήσωμεν.

Θεοτεκνίον.

Σὲ μόνην φέρω Πανάχραντε, ἐλπίδα καὶ ἀσάλευτον στήριγμα,
σὲ ἀπροσμάχητον, τεῖχος καὶ σκέπην καὶ φύλακα, καὶ σὲ ἐπι-
καλοῦμαι τὴν Ἀειπάρθενον.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον ἵχρος δ'.

Ὁ Ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσκητῶν τὴν καλλονὴν καὶ προστάτην, Κυδωνιαίων
οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, νῦν Ἰωάννην στέφωμεν γηθόμενοι,
σήμερον ἀπαίρει γάρ, πρὸς τὰς θείας ἐπαύλεις, δωρεὰν ἰά-
σεων ἀπονέμει τοῖς πίστει, τὴν ἱεράν πανήγυριν αὐτοῦ, ἐπι-
τελοῦσι καὶ πόθῳ γεραίρουσι.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἀσκητὴν, ἅπαντες ὡ φιλέορτοι ἀσματικῶς
συνελθόντες Ἰωάννην ἀνεφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸ τοῦ
Σωτῆρος ἐλαφρὸν φορτίον, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ τὴν γεγραμ-

ἀπόλαυσιν ἀπωσάμενος, τῷ τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας ἐν Σταυρῷ καθηλώσαντι, εὐθαρσῶς ἡκολούθησε, καὶ τὰ πάθη νεκρώσας τοῦ σώματος, τὴν ψυχὴν ἀπηφθάρτισε, καὶ συμπολίτης τῶν τῷ Χριστῷ εὐαρεστησάντων γενόμενος, πρεσβεύει τῷ Σωτῆρι διηνεκῶς, εἰρήνην σταθερὰν δωρηθῆναι τῷ Κόσμῳ παντὶ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς τοῦτον ἐκ πόθου γεραίρουσι.

ΤΩ, ΑΥΤΩ, ΜΗΝΙ Ζ'.

Ἐορτάζομεν τὴν κοίμησιν τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν Ἐννεήκοντα Ἐννέα, τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ λαμπάντων,

Μετὰ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΡΗΜΙΤΟΥ

ΚΑΙ ΣΥΝΑΣΚΗΤΟΥ ΑΥΤΩΝ.

Τέλος εἴληφان οἱ Πατέρες ἐν Κρήτῃ.
Ως ἀστέρες λάμπαντες ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Δεῦτε πρὸς ἡμᾶς, εἰς τὰ τερπνὰ τοῦ πόλου.
Τῶν Πατέρων λέγουσιν οἱ τερπνοὶ νόες.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ελαμψεν ὡς ἥλιος ἐν τῇ Ἐρήμῳ.
Ακτίσιν ἰάσεων παντοίων νόσων.
Εβδομάτι Ὀκτωβρίῳ μῦσε χαριτώνυμος Ιωάννης.

ΟΥΤΟΣ ὁ Ὁσίος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὑπῆρχε γέννημα καὶ θρέμμα τῆς καρποφόρου Αἰγύπτου μετὰ καὶ ἄλλων τριάκοντα ἕξ, οἵτινες ἀναχωρήσαντες δι' ἀγάπην Χριστοῦ ἀπὸ τὴν πατρίδα των ἦλθον εἰς τὴν Κύπρον, καὶ ἐκεῖ εἰς ὀλίγας ἡμέρας εὐῆκεν ἡ φήμη των εἰς ὅλην τὴν νῆσον, καὶ συνέτρεχον πολλοὶ καὶ οὐδείς αὐτῶν ἔφευγεν χωρὶς νὰ ὠφεληθῇ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ· πολλοὺς γὰρ ἀσθενεῖς καὶ κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευον.

Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν νῆσον τῆς Κύπρου εὐρίσκοντο καὶ ἕτεροι τριάκοντα ἑννέα Πατέρες, εἰς διαφόρους τόπους ἀσκητικῶς πολιτευόμενοι. Ἀκούσαντες δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀρετὴν τῶν Ὁσίων ὑπῆγον

καὶ ἐνταμιώθησαν μετ' αὐτῶν καὶ ἔζων ζῶν ἑνάρετον ἢ ἀσκητικὴν·
 πάλιν δὲ φεύγοντες ἀπὸ τὴν Κύπρον ἤλθον εἰς τὴν Ἀττάλειαν, καὶ
 ἐκεῖ εὐρήκασιν ἄλλους εἰκοσιτέσσαρας Πατέρας, οἱ ὅποιοι ἠνώθησαν
 μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἔγεινεν ὁ χορὸς τῶν Πατέρων Ἐννεήκοντα
 Ἐννέα. Καὶ μὴ θαυμάσητε ὅτι δὲν ἦσαν ἑκατὸν σωστοί, διότι εἶχον
 τὸν Χριστὸν διὰ κεφαλὴν, ὥστε ἦσαν πάλιν ἑκατόν. Διατρίψαντες
 δὲ ὀλίγον καιρὸν εἰς Ἀττάλειαν, παρεκάλουν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς ὀδη-
 γήσῃ εἰς τόπον ἀρμόδιον, ὥστε νὰ μὴ τοὺς βλέπωσιν οἱ ἄνθρωποι ἢ
 τοὺς δοξάζωσι· διότι πολλὰ τοὺς εὐφημοῦσαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου
 ἐκείνου. Βλέπων δὲ ὁ Θεὸς τὸν πόθον ὃν εἶχον νὰ ἡσυχάσωσιν, ὡ-
 δήγησεν αὐτοὺς νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τὴν Ἀττάλειαν ἢ νὰ ἔλθωσιν
 εἰς τὴν Κρήτην, καὶ ἐμβάντες ὅλοι εἰς ἓν Καράβιον ἤλθον εἰς ὀλίγας
 ἡμέρας εἰς τὴν ποθουμένην Κρήτην· ἔτυχεν ὁμως ἐναντίος ἄνεμος ὅτε
 ἐπλησίασαν καὶ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἀρράξωσιν, ἐκινδύνευσεν δὲ νὰ
 συντριφθῇ καὶ τὸ πλοῖον· καὶ τοῦτο ὅλον γέγονεν, ἵνα δείξῃ ὁ Θεὸς
 τὴν δυνάμιν του εἰς τοὺς Κρήτας, ὅτι πλείτερον δύναται νὰ βοηθῇ
 τοὺς δούλους του μ' ἓν κομμάτιον ραβδίου καὶ ράσσου, (καθὼς θέλε-
 τε ἀκούσει ὅτι ἔκαμεν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην), παρ' ὅσον δύνανται
 σπαθία καὶ κοντάρια, τὰ ὅποια ἐκεῖ μετεχειρίζοντο. Καὶ ἐπειδὴ
 λοιπὸν δὲν ἡμπόρουν ἀπὸ τὸν πολὺν ἄνεμον νὰ πιάσωσιν εἰς τὴν
 Κρήτην, ἔδραμον εἰς τὸ ἀντίπερα νησίδιον ὀνομαζόμενον Γαῦδος, τὸ
 ὅποιον εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν Κρήτην μίλια τεσσαράκοντα, καὶ ἐκεῖ
 ἔμειναν ἡμέρας κδ'. Εἴτα διὰ προσευχῆς τῶν Ἀγίων ἔγεινε πάλιν
 μεγάλη γαλήνη, καὶ τότε οἱ Ἅγιοι ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον ἤλθον εἰς
 Κρήτην. Θέλων ὁμως ὁ Θεὸς νὰ δοξάσῃ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην καὶ νὰ
 φανερώσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀρετὴν του, τὸν ἐσκέπασεν ἐκεῖ
 ὅπου ἐκοιμᾶτο, καὶ δὲν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ ὅτε ἔφυγον. Ἐμεινε
 λοιπὸν ἐκεῖ εἰς τὴν Γαῦδον, καὶ τοῦτο ἦτον, ὡς εἴπομεν, θέλημα
 Θεοῦ διὰ νὰ γενῇ τὸ παράδοξον καὶ φοβερὸν θαῦμα, ὅπερ θέλετε ἀ-
 κούσει. Ἀφ' οὗ λοιπὸν εὐγῆκαν οἱ εὐλογημένοι Πατέρες εἰς τὴν Κρή-
 την ἀνεζήτησαν τὸν Ἰωάννην, καὶ τῷ τῆς ἀγάπης καὶ ἐλπίδος πόθῳ
 ὃν εἶχον εἰς τὸν Θεόν, ἐστάθησαν μετὰ πίστεως μεγάλης ἢ ἐφ' ὧς ἄνα

ἀπὸ τὴν Κρήτην ἕως εἰς τὴν Γαυδον, ἀδελφεῖ Ἰωάννη, εἰλε πρὸς ἡμᾶς ἀφόβως καὶ μὴ δειλιάσης· καὶ ὁ Ἅγιος ἔρχεται μὲ μεγάλην πίστιν εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ κάμνων τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἀπλώσας τὸ ράσσον του εἰς τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης, καὶ θέσας τὴν ράβδον αὐτοῦ ὧς κατάρτιον καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ράσσου τε ὡς ἄρμενον, προσηύχετο μὲ πίστιν νὰ τὸν ὀδηγήσῃ ὁ Θεὸς νὰ περάσῃ ἀβλαβῆς εἰς Κρήτην νὰ ἀπολαύσῃ τοὺς Ἀδελφούς. Ὁμοίως καὶ οἱ ἄλλοι Πατέρες προσηύχοντο μετὰ πίστεως ἵνα τύχωσι τὸ ποθοῦμενον. Καὶ πάλιν ὁ Ἰωάννης ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ λέγων τὸ Ἅγιον Σύμβολον καὶ ἄλλα κατανυκτικὰ, Ψαλμούς καὶ Τροπάρια, ἔσφραγίσας τὸν αἰγιαλὸν τῷ σημείῳ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὸν μανδύαν αὐτοῦ, καὶ, ὦ τοῦ θαύματος! ἤρχισεν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου νὰ πλέῃ τὴν θάλασσαν, καὶ οὕτω πλέων καὶ ψάλλων ἔτρεχεν ἀδιστάκτως πρὸς τοὺς Ἀδελφούς.

Κ αὶ φθάσας ὁ Ἅγιος εἰς τὴν Κρήτην ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πρῶτος τῶν Ἀδελφῶν τὴν δεξιάν, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸν ἅπαντες οἱ Ἀδελφοί, ἔψαλλον· « Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης συνδεόμενοι οἱ ἀνάξιοι τῷ δε- » σπύζοντι τῶν ὄλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμεθα, εὐαγγελιζόμενοι » πᾶσιν εἰρήνην. » Ὡρα τρίτη τῆς ἡμέρας ἤρχισεν ὁ Ἅγιος νὰ πλέῃ ἀπὸ τὸ νησίον τῆς Γαυδον καὶ εἰς τὴν ἑκτὴν ἔφθασεν εἰς τὴν Κρήτην ἀβλαβῆς καὶ ἀκύμαντος. Ἀφοῦ λοιπὸν εὐφράνθησαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες διὰ τὸν θαυμαστὸν ἐρχομὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἀπὸ τὴν Γαυδον εἰς τὴν Κρήτην ἀνέβησαν ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη καὶ βουνὰ πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Κρήτης, διὰ νὰ εὕρωσι κανὲν σπήλαιον, ὀνομάζεται δὲ αὐτὸ τῆς μεγάλης Πέτρας τοῦ Χάρακος, εἰς χωρίον λεγόμενον Ἀζωγυρέα καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἡσυχάζοντες ἔξ προσευχόμενοι. Ἡ τροφὴ των ἦτον ἀπὸ σκηνόκαρπον καὶ κεράτια καὶ χόρτα τῆς γῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ σπήλαιον ἦτο μικρὸν καὶ δὲν ἐχώρουν ὅλοι, ἐμοιράσθησαν εἰς δύο, καὶ οἱ μὲν λς'. ἐπέρασαν ἀντίπερα τοῦ ποταμοῦ, εἰς ἓν σπήλαιον, οἱ δὲ λοιποὶ ἔμειναν εἰς τὸ πρῶτον σπήλαιον ἐφ' ὅρου ζωῆς αὐτῶν εἰς τὰ ὁποῖα σπήλαια εὐρίσκονται τὰ Ἅγια αὐτῶν Λείψανα τιμώμενα ὑπὸ τῶν πιστῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωάννης φιλήσυχος

ὦν καὶ τῆς μοναξίας ἐραστής, μόνος μόνῳ Θεῷ προσευχόμενος, ἐπεθύμει τὴν μοναξίαν. Ἀρχίζων δὲ νὰ φανερώνη εἰς τοὺς ἀδελφούς τὴν γνώμην του, ἐζήτηε συγχώρησιν νὰ ἀναχωρήσῃ· οἱ δὲ Ἀδελφοὶ ἀκούοντες τοῦτο ἐλυποῦντο πολλὰ· ἀλλὰ βλέποντες τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ καὶ μὴ θέλοντες ἔδωκαν αὐτῷ ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃ. Καὶ ποιήσαντες παρακλήσιν καὶ ἐκτενῇ δέησιν προσήχοντο· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπειδὴ Ἰωάννης ὁ ἡμέτερος Ἀδελφὸς μέλλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ ἡμᾶς, ὁδήγησον αὐτὸν νὰ περάσῃ τὴν ζωὴν του ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ χάρις σου οἰκονομήσει νὰ πληρώσῃ ὁ εἷς ἐξ ἡμῶν τὸ τέλος τῆς παρούσης ζωῆς, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (ἀξιώσον ἡμᾶς Δέσποτα) νὰ δώσωμεν τὸ κοινὸν χρέος τῆς Μετασάσεως πάντες, καὶ σύναξον ἡμᾶς σὺν αὐτῷ εἰς τὴν Οὐράνιον σου Βασιλείαν, Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν ἔβαλεν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης μετάνοιαν ἢ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Ἀδελφότητος.

Κ αὶ τίς δύναται νὰ διηγηθῇ τί κακοπαθείας ἐπέρνα εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον; ἡ δὲ τροφή τοῦ Ἁγίου ἦτον τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ χόρτα τῆς γῆς, τὸ δὲ καλοκαίριον ἀπὸ σχοινόκαρπον καὶ ἀγριοκεράτια, ζῶν ζωὴν Ἀγγελικὴν, μὲ δλονύκτους προσευχὰς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Ἀπὸ τὴν τόσῃν δὲ σκληραγωγίᾳ καὶ κακοπάθειαν δὲν ἠδύνατο νὰ στέκῃ πλέον ὀρθός, ἀλλ' ἐπεριπάτει κυρτὸς ὡς κτῆνος. Καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν, τῇ 5 . τοῦ Ὀκτωβρίου, ὅτε καὶ ὁ Θεὸς ἔμελλε νὰ τὸν δοξάσῃ, εὐγῆκε νὰ εὔρῃ τὴν συνειθισμένην τροφήν, καὶ ἐπεριπάτει, ὡς εἴπομεν, ὡς ζῶον τετράπουν. Ἀλλ' εἰς ποιμὴν προβάτων, νέος ἐπιτήδειος εἰς τὸ τόξον, πορευόμενος εἰς τὸν λόγκον ζητῶν νὰ εὔρῃ τίποτε κυνήγιον, καὶ ἰδὼν τὸν Ἅγιον ἐνόμισεν, ὅτι ἦτο ζῶον· ὅθεν διεύθυνε τὸ τόξον καὶ ἐτόξευσεν αὐτὸν εἰς τὴν καρδίαν· εὐθὺς δὲ ὁ Ἅγιος γνωρίσας ὅτι τὸν ἐθανάτωσε τὸ βέλος, ἔκαμε προσευχὴν εἰς τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἀξιώσῃ νὰ φθάσῃ ζωντανὸς εἰς τὸ σπήλαιον, ὃ δὲ ποιμὴν ὁ τοξεύσας τὸν Ἅγιον ἔτρεξε νὰ εὔρῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐτόξευσε. Βλέπων ὁμῶς σταλαγματίας αἵματος καὶ ἀκολουθῶν αὐτὰς ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον

καὶ βλέπει τὸν Ἅγιον ἔτι ζῶντα, ἔχοντα τὰς χεῖρας δεμένας σταυροειδῶς, καὶ τὸ θέλος εἰς τὴν καρδίαν, καὶ εὐθὺς πίπτει κατὰ γῆς ἀσπαζόμενος τοὺς πόδας τοῦ Ἁγίου, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος ἔλεγεν, ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα τὸν ταλαίπωρον, τί ἔπαθον σήμερον; φεῦ μοι τῷ ἀθλίῳ, πῶς ἐτυφλώθη καὶ ἔγεινα φονεὺς εἰς ἄνδρα Δίκαιον καὶ Ἅγιον; τί νὰ γένω; τί νὰ κάμω; οὐκ ἔχω ποῦ νὰ προσδράμω εἰμὴ μόνον εἰς σέ Ἅγιε δοῦλε τοῦ Θεοῦ νὰ συγχωρήσης τὸ σφάλμα μου καὶ νὰ παρακαλέσης τὸν Θεὸν νὰ μὲ ὁδηγήσῃ εἰς μετάνοιαν. Ταῦτα καὶ ἄλλα περισσότερα λέγοντος τοῦ ποιμένου μὲ δάκρυα, ὁ Ἅγιος μὲ ταπεινὴν καὶ ἡρεμὸν φωνὴν λέγει πρὸς αὐτόν· ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος τέκνον μου, ὅστις ἀγαπᾷ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, νὰ σοῦ δώσῃ μετάνοιαν καὶ νὰ σοῦ συγχωρήσῃ τὸ ἀμάρτημα ὅπερ ἔκαμες σήμερον εἰς ἐμέ τὸν ἀνάξιον αὐτοῦ δοῦλον, καὶ νὰ σέ ἀξιώσῃ τῆς αὐτοῦ Βασιλείας ἀμήν. Καὶ βουλόμενος ὁ νέος νὰ ἀναχωρήσῃ δὲν ἠδύνατο ἀπὸ τὴν πολλὴν εὐωδίαν καὶ ψαλμωδίαν τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων τὰς ὁποίας ἤκουεν ἄνωθεν, τριγύρω τοῦ Ἁγίου Λειψάνου, ὅμως μετὰ πολλὴν ὥραν ὀδηγούμενος μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ Ἁγίου εὐγῆκεν ἔξω τοῦ Σπηλαίου διὰ νὰ τὸν κηρύξῃ εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῶν Χανίων· κηρύσσων δὲ τὸν Ἅγιον ἔλεγε φανερὰ καὶ τὸ σφάλμα του, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἀκουστὸν τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου ἐγένετο καθ' ὅλην τὴν Κρήτην, καὶ ἐπορεύοντο πλῆθος λαοῦ, καὶ ἐπροσκύνουν αὐτόν· καὶ οὐδεὶς ἀσθενὴς ἐπορεύετο μὲ Πίστιν, χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν ἰατρίαν. Ὅθεν βλέποντες οἱ Χριστιανοὶ τὰ θαύματα ὅσα ἐγίνοντο καθ' ἡμέραν, ἔκαμον τὸ Σπήλαιον ἐκεῖνο Ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου τὸ ὅποιον Σπήλαιον καὶ ἡ Ἐκκλησία καθ' ἐκάστην ἡμέραν θρύουσι θαύματα καὶ ἰάματα, καὶ οὐδεὶς ἐπικαλεῖται τὸν Ἅγιον τοῦτον μὲ πίστιν, ἢ εἰς τὴν γῆν ἢ εἰς τὴν Θάλασσαν, καὶ νὰ μὴ λάβῃ ἐκεῖνο ὅπερ ζητεῖ ἀνίσως καὶ τὸ ζητούμενον εἶναι διὰ καλὸν τῆς ψυχῆς του. Οἱ δὲ λοιποὶ συνασκηταὶ τοῦ Ἁγίου οἱ Ἅγιοι Πατέρες, εὐρισκόμενοι εἰς τὰ ἄνω εἰρημένα Σπήλαια τοῦ Χωρίου Ἀζωγυρέα, καθὼς ἐζήτησαν τοῦ Θεοῦ (ὡς προείπομεν) ὅτι νὰ ἀναπαυθῶσιν ὅλοι μίαν ἡμέραν, οὕτω καὶ ἐγένετο· διότι τὴν ἡμέραν τὴν

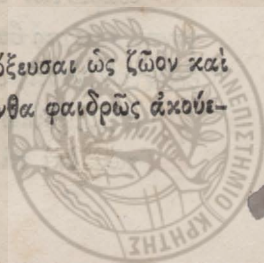
ιδίαν, ὅτε ὁ θρασυκὸς ἐφόνευσεν τὸν Ἅγιον Ἰωάννην εἰς τὸ Ἀκρωτήριον, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀνεπαύθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες εἰς τὰ προειρημένα Σπήλαια, εἰς τὸ Χωρίον Ἀζωγυρέα, ἐκοιμήθησαν δὲ ἀπὸ τὴν τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἕως εἰς τὴν Ἑβδόμην· καὶ καθὼς εἶναι κατὰ παράδοσιν, ὡς ἔλεγον τινὲς ἐντόπιοι, ἄλλοι ἦσαν ἀκομβισμένοι ἐπάνω εἰς τὰ ῥαβδία των, ἕτεροι ἔκλιναν τὰς κεφαλὰς εἰς τοὺς ὤμους των, ἄλλοι προσευχόμενοι, καὶ ἕτεροι γονατιστοὶ, καὶ ἄλλοι ἄλλως, καὶ παρέδιδον τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ, ἱκετεύοντες ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρὸς Κύριον, ἐξαιρέτως μὲν τοι ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων τὴν Ἀγίαν μνήμην αὐτῶν. Ἐξῆσαν δὲ εἰς τοῦτον τὸν Κόσμον ἔχρονους πθ'. καὶ ἐκοιμήθησαν ὡς εἴρηται τῇ 5'. τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνός· καθ' ἣν ἡμέραν ἑορτάζομεν καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, α. χ. λβ'. Μετὰ τοῦτο δὲ ἐπειδὴ εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου, καὶ Πανευφήμου Ἀπεστόλου Θωμᾶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετετέθη εἰς τὴν Ἑβδόμην τοῦ αὐτοῦ Μηνός, μετὰ Συνοδικῆς καὶ Πατριαρχικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου πρῶτον Ἀλεξανδρείας, Λούκιον λεγομένου τοῦ Κρητός· πέμποντες ἀενάως υἱεῖαν καὶ πάντα τὰ πρὸς Σωτηρίαν αἰτήματα, εἰς ἐκείνους ὅσοι μετὰ Πίστεως καὶ εὐλαβείας ἐπικαλοῦνται αὐτοὺς ἐν γῇ, ἐν θαλάσῃ, καὶ παντὶ τόπῳ εὐχαριστοῦντες Θεῷ ᾧ πρέπει θόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τ αἷς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Π αἰδὲς Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Μ ἔλη σαρκὸς καταμαράνας, τῆς ἀσκήσεως τοῖς πόνοις Θεοφέρε, καὶ ψυχὴν πρὸς ὁδὸν ἰθύνας Παραδείσου, εὐλογητὸς κραυγάζεις νῦν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α λσεσι Πάτερ διατρίβων, ὡς φιλήρημος τετόξευσαι ὡς ζῶον καὶ τῶν γῆθεν λυθεῖς, ἀπαίρεις πρὸς τὰ ἄνω, ἔνθα φαιδρῶς ἀκούεται, ἦχος τῶν ἑορταζόντων.

Ράως πληροῖς τὰς ἐκείας, τῶν αἰτουντῶν σου παμμάκαρ Ἰωάννη, τὴν φαιδρὰν ἀρρώγην, ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσῃ, ὡς παρρησίαν κτώμενος, πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Θεοτοκίον.

Κλίνην λυχνίαν καὶ παστάδα, σὲ προέγραψε τῶν Προφητῶν τὸ στίφος, καὶ χρυσὴν κιβωτὸν, ἡμεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν, χαῖρε Ἀγνή Πανάμωμε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Γέρας δόξαν τε, τιμὴν καὶ πλοῦτον ῥέοντα Πάτερ κατέλιπες, πρὸς τοῦ Χριστοῦ ἀκλινῶς, καὶ μόνον ἡτένιζες κάλλος καὶ ἔλεγες, ὑπερύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Βασιλεία ἡ Οὐράνιος τῶν πόνων σου, καὶ τῶν καμάτων τῶν σῶν γέρας σοι δέδοται, ἐν ἣ παμμακάριστε βλέπεις τὸν Κτίστην σου, λέγων πάντοτε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αρρώστιας χειμαζούσης με τὸν ἄθλιον, δεινῆς μακάριε, ταῖς ἐκείαις ταῖς σαῖς, ταχέως ἀπάλλαξον καὶ ψάλλειν ποίησον, ὑπερύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι Δέσποτα τῆς κυησάσης σε, τὸν πανοικτίρμονα, πρεσβείαις με θλίψεων, καὶ τοῦ ἀσβέστου πυρὸς, καὶ ἄξιον ποίησον τῆς Βασιλείας σου τὸν ἀνάξιον, ὅπως δοξάζω πάντοτε, τὴν πολλὴν σου εὐσπλαγχνίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ορη βουνούς καὶ φάραγκας, διελθὼν Πάτερ Ὅσιε, μόνῃ τῷ Θεῷ εὐαρεστῶν ἐκάστοτε, εἰς ὅρος κατήντησας τῶν ἀρετῶν καὶ γέγονας, μέγας βοηθὸς τῶν σὲ τιμώντων παμμάκαρ, ἐκ πόθου καὶ βοώντων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σμῆνος λιπὼν Μακάριε, ἅτε σφόδρα φιλήσυχος, τῶν συνασκητῶν ἐπὶ τὰ λῖαν δύσβατα ὁρέων διέδραμες τῆς νήσου δικαιοῦ

μενος, τοῖς ἄλσοδεστάτοις, καὶ πετρῶεσιν ἀντροῖς, κραυγάζων ἀσιγήτως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαριεστάτην σήμερον ἑορτὴν οἱ φιλέορτοι, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, σοῦ Μεταστάσει Ὅσιε, τελοῦμεν δοξάζοντες, Χριστὸν τὸν σέ δοξάσαντα καὶ ἐν κατανύξει, ἀεννάως βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τέτοκας, τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὡς παρῤῥησίαν ἔχουσα, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ ἀμέτρητον πλῆθος, κουφίσαι, καὶ εἰς πλάτος Παραδείσου εἰσάξαι, Παρθένε Θεοτόκε εὐλογημένη Κόρη.

Ἄλλος. Ἡ αἶδας εὐαγεῖς.

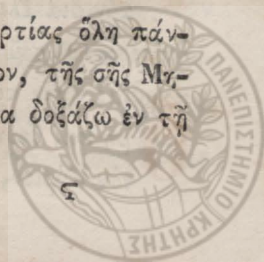
Ινα τὸν Χριστὸν μόνον κερδίσῃς, τὸν Κτίστην καὶ Βασιλέα πάσης Κτίσεως, πάντα ὥσπερ σκύδαλα, ἡγήσω μακάριε, ταῖς διδachaῖς ἐπόμενος Παύλου τοῦ Κήρυκος, μεθ' οὗ νῦν τὸν Δεσπότην γεραίρεις, ἐν τῇ ἀθανάτῳ μονῇ ἀκαταπαύστως.

Ηρθης Ἰωάννη εἰς τὸ ὕψος, Παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν ἐκτιναξάμενος, ὕλην τὴν ὀλέθριον, διὸ καὶ ὁ ὕψιστος Θεὸς τὴν ἄνω οἰκησιν, σοὶ ἐδωρήσατο· ὃν ὕμνοις ἀεννάως δοξάζεις, μετὰ τῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων.

Αάμφον Θεαρχία ταῖς καρδίαις, τρισήλιε ταῖς σαῖς αἴγλαις τῶν ὑμνούντων σε, πάντας καταξίωσον, τὴν ἀπεριόριστον πανευλαβῶς καὶ ἀναρχον σέβειν ἐκάστοτε, οὐσίαν, ἣν καὶ νῦν προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν οἱ ταπεινοί σου δοῦλοι.

Θεοτοκίον.

Οἱμοι ὦ ψυχὴ μου πάναθλία, τῷ ζόφῳ τῆς ἁμαρτίας ὅλη πάντοτε, κρατουμένη κράζουσα, τῷ Θεῷ ἐπίστρεψον, τῆς σῆς Μητρὸς δεήσεσι σῶσέν με Κύριε, τὸν εὖσπλαγχνόν σε, ἵνα δοξάζω ἐν τῇ μακαρίᾳ μονῇ τῶν ἀθανάτων.

Καταβάσια. Παιδας ευαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥοδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Μεγίστας ἀντιδόσεις παρὰ Θεοῦ, Ἰωάννη Παμμάρκαρ ἀπειλήφας, πόνων τῶν σῶν, πᾶσι τῇ θαλάσῃ καὶ τοῖς ἐν γῇ, διηνεκῶς προῖστασθαι, ἐξελεῖν τε τούτους ἐκ συμφορῶν, εἰ μόνον ἐκ καρδίας πιστῶς ἐπικαλοῦνται, σὲ τὸν ἀπαύστως προστατεύοντα.

Εξέστησαν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, καθορῶσαι τὴν σὴν ὑπερθαύμαστον διαγωγὴν, σάρκα γὰρ φερόμενος ὑλικὴν, τοὺς ἀσωμάτους ἔφθασας, τῇ ὑπεραύλῳ καὶ θαυμαστῇ, Πάτερ ἀκτημοσύνη, ἡ Οὐρανῶν τὰς πύλας, ἀνεμποδίστως σοὶ ἀνέφεξε.

Τίς ἄρα οὐκ ἐξέστη Πάτερ βροτῶν, τῷ φρικώδει καὶ θείῳ θεάματι, μιᾷ ῥοπῇ πλῆθος ἀναλύσαι συνασκητῶν, ἐν διαφόροις ὄρεσιν ἐνδιατριβόντων, καὶ πρὸς μονὴν μίαν κατοικισθῆναι, σὺν σοὶ τῆς ἁνῶ δόξης, ὡς θαυμαστὸς εἶ ἐν Ἀγίοις Χριστέ.

Ηὐλίσθης πρὸς τὰς ἁνῶ Πάτερ σκηναίς, τοῖς τιμῶσί σε νέμων ἐκαστοτε, λύσιν κακῶν, ἱασίν τε σώματος καὶ ψυχῆς, διὸ Κρητῶν ἀγλᾶσιμα, κάμου τὸ δυσίατον τῶν παθῶν, θεράπευσον ἢ δέξαι, τὸν δε τὸν αἶνον ὥσπερ, τοῦ σὲ τοξεύσαντος μετάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ἡ τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε Πανάμωμε, ῥῦσαι ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ πρὸς τὰς θείας ἱθύνον τρίβους Θεοτόκε σοὺς ὑμνητάς, ἵνα σοὶ κατὰ χρέος τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, οἱ πιστοὶ μέλπωμεν σωζόμενοι.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Ρῶσιν τῆς ψυχῆς, Χριστέ καὶ τοῦ σώματος, τοῦ ἀγαπήσαντος, σὲ τὸν διὰ ἔλεος, πολὺ τὸν κόσμον φθορᾶς ῥυσάμενον, ταῖς ἱεραῖς δεήσεσι τοῦ σοῦ θεράποντος Ἰωάννου, δώρησαι τοῖς κρᾶζουσιν, ἐκ καρδίας ἡμῖν τὸ ἱλάσθητι.

Ορη καὶ βουνοί, πεδία καὶ φάραγγες Κρήτης αἰνέσατε, σήμερον τὸν Κύριον, τὸν δεδωκότα ἰσχὺν καὶ δύναμιν, τῷ Ἰωάννῃ ἁμα-

χον κατὰ τοῦ δράκοντος τοῦ ὀσίου, οὐ καὶ ἡμᾶς λύτρωσαι, ταῖς λιταῖς τοῦ Ὁσίου σου Δέσποτα.

Τίς τῶν γηγενῶν, ἐξείπη τεράστια τὰ σὰ θαυμάσιε ; ὄντως ἀναρίθμητα, ὑπάρχει πάντες ὅθεν ἀγόμενοι, τὸ ἱερόν σου Λείψανον ὠδαῖς γεραίρομεν, καὶ σὺ Πάτερ τὴν ὑγίαν βράβευσον, τοῖς ἐκ πόθου αὐτὰ ἐξυφάνασιν.

Η Ζωαρχικὴ Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ ὁ γεννηθεὶς υἱὸς ἀρρέυστως, ἐξ αὐτοῦ ὁ συνἀναρχος, καὶ τὸ ἀπειροδύναμον, καὶ συναῖδιον θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ Πατρὸς, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς με λάμπρυνον.

Θεοτοκίον.

Σὼσόν με Ἀγνή, Θεὸν ἡ κηύσασα τὸν Πανοικτίρμονα, κείμενον ἀνάστησον, εἰς χάος Δέσποινα τὸν ἀνάξιον, τῶν ἀνυποίστων θλίψεων καὶ τῆς κολάσεως τοῦ ἀσβέστου πυρός με ἐξάρπασον, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Καταδασίς. Ἄ πας γηγενής.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ Θεῖον ἐγκαλλώπισμα τῶν ἀσκητῶν τιμήσωμεν, Κρητῶν τὸν ἄσυλον Πλοῦτον, τὸν Πάνσοφον Ἰωάννην, Κυδωνιῶν κραταίωμα· διπλοῦν γὰρ στέφος εἴληφε, δισσῶς πολιτευσάμενος, ἀθλητικῶς καὶ Ὁσιῶς, ὅθεν ἀξίως τιμᾶται.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ σεπτῷ Ἰωάννῃ πειρατηρίων ῥύσασθαι παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων τεύξασθαι τῶν ἀγαθῶν Παναγία, δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν,
τὸν θαυμαστὸν προστάτην, Ἰωάννην τὸν
θεῖον, τῆς Κρήτης καὶ γὰρ οὗτος Χριστὸν τὸν
Θεόν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ὑπὲρ αὐτῆς ἰκε-
τεύει ἐκ πειρασμοῦ λυτρωθῆναι καὶ κολάσεως.

Δίς.

Η Πολυθαύμαστος Κρήτη σήμερον χαίρουσα,
τὴν λάρνακά σου Πάτερ ἐγκωμίοις γεραί-
ρει, αὕτη ἀενάως βρύει καὶ γὰρ, τὰς ἰάσεις τοῖς
κάμνουσι, τοῖς αὐτῆς πόθῳ προσψάουσι καὶ θερ-
μῶς, σῶσον Ἄγιε κραυγάζουσιν.

Υπὲρ ὑμῶν τῶν ἐν Πίστει σου τὴν Πανένδο-
ξον, καὶ φωτοφόρον μνήμην, ἐκτελούντων μὴ
παύσῃ, Μάκαρ Ἰωάννη τὸν λυτρωτὴν, ἰκετεύων
καὶ Κύριον, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρα-
σμῶν, καὶ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ Ἰωάννη Θεόσοφε, τίς ἐξείπη τοῖς
ἀγῶνας τῆς σῆς ἀσκήσεως; τῷ γὰρ ἔρωτι
Χριστοῦ πυρωθεὶς, γένος καὶ Πατρίδα σὺν τοῖς
συνασκηταῖς σου κατέλιπες, καὶ μόνῳ τῷ Χριστῷ
προθύμως ἠκολούθησας, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ ὄρεσι,
μετὰ τῶν Συνασκητῶν σου διαιτώμενος, ἐν σῶμα,
καὶ ἐν Πνεῦμα γέγονας, αὐτὸν τὸν Κύριον ἡμῶν

Ἰησοῦν καὶ Θεὸν κεφαλὴν, συν τοῖς λοιποῖς κε-
κτημένος· διὸ καὶ τοῦ Μακαρίου τέλους ὕφ' ἐν
σὺν αὐτοῖς ἀξιώθεις, ὁμοῦ τῷ Οὐρανίῳ νυμφίῳ ἐν
Οὐρανοῖς συναγάλλῃ· ὥς οὖν ἔχων παρρῆσίαν
Πάτερ ἁγιώτατε, μὴ διαλείπῃς σὺν αὐτοῖς πρε-
σβεΐαν ποιούμενος, τοῦ ἐξελέσθαι τὴν ποίμνην σου
ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ τοὺς τὴν σὴν
μνήμην ἐκ πόθου τελοῦντας, διασώζειν ταῖς πρε-
σβεΐαις σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ
Ἀγίου· ᾠδὴ γ'. καὶ σ'.

Ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ὅσιακά.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Πρὸς, Τὴν τιμιωτέραν.

Τῶν Θείων Πατέρων θεῖον βλαστὸν, ἀσκητῶν τὸ κλέος,
καὶ τῆς Κρήτης τὴν καλλονήν, τὸν θερμὸν προστάτην
τῶν ἐπικαλουμένων, τὸν μέγαν Ἰωάννην πάντες τιμήσωμεν.

ΜΑΚΑΡΙΣΤΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

Εἰς τὴν Κοίμησιν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΡΗΜΙΤΟΥ.

Μακαρίζομέν σε Ἰωάννη σοφέ, καὶ τιμῶμεν τὴν σὸν τῶν Λειψάνων σου, ὡς ἀντίτυπον τῆς θείας σου μορφῆς.

Μακαρίζομέν σε Ἰωάννη φωστήρ, καὶ τὴν κόνιν τῶν Λειψάνων σου σέβουμεν, καὶ τὴν ἑνδοξον δοξάζομεν ταφῇ.

Τῶν ναμάτων θείων, ἀναβλύζει κρουνούς, ἡ σορὸς ἡ τῶν Λειψάνων σου Ὅσιε, καὶ ὠρεῖται τοῖς προστρέχουσι Πιστῶς.

Δύων πάντα πάθη, τῆς καρδίας μου νῦν, ὅπως ἄσωμεν ὠδὴν ἐπιτάφιον, τοῦ τὴν Κρήτην ὠραίσαντος σαφῶς.

Τῶν Ἀγγέλων δῆμος, καὶ βροτῶν ἡ πληθὺς, τὴν Ἀγίαν σου καὶ Θεῖαν Μετάστασιν, συναφθέντες ἐερτάζουσι φαιδρῶς.

Η σορὸς ἡ θεία τῶν Λειψάνων σου νῦν, ἀγιάζει τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντάς σου, τὴν σεβάσμιον καὶ θεῖαν ἐορτὴν.

Τὴν στενὴν βαδίσας, ἀπὸ βρέφους ὁδὸν, καὶ Ἀγγέλων ὁμοδίαιτος γέγονας, τοῖς δὲ δαίμοσιν ἀντέστης καρτερῶς.

Μακαρίζομέν σε Ἰωάννη φωστήρ, ὅτι τὰς ἐρήμους ἠγάπησας, καὶ κατέλιπες τοῦ βίου τὰ τερπνά.

Η ζωὴ σου Πάτερ, ἔνθεος ἐν Χριστῷ, καὶ τὸ τέλος σου πανίερον Ὅσιε, διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης ἐκ Θεοῦ.

Τῶν δαιμόνων πᾶσαν ἀρπαύροι τὴν πληθύν, ἐκδημοῦσα
πρὸς Θεὸν ἡ Πανίερος, καὶ Ἀγία σου Μακαρία ψυχῇ.

Τῶν Ἀγγέλων πλήθη, συναχθέντες φαιδρῶς, ἐν τῇ Μετα-
στάσει σου Ὅσιε, ἀνυμνοῦντες τῶν Λειψάνων τὴν σορόν.

Μοναστῶν τὸ κλέος, Ἰωάννη σοφέ, μὴ ἐκλείπῃς τοῦ
πρεσβεύειν πρὸς Κύριον, τοὺς τὴν μνήμην ἐορτάζοντας
τὴν σήν.

Οὐ πόθω τὴν Θεῖαν καὶ Ἀγίαν σου νῦν, ἐορτάζοντες Με-
τάστασιν Ὅσιε, ἐν ὑψίστοις σὲ πλουτοῦσι πρεσβευτήν.

Συνταχθεῖσα πᾶσα τῶν πιστῶν ἡ πληθὺς, ἄπνουν σὲ
ὁρῶσα ἐκραύγαζον, τελευταῖον λόγον δὸς ἡμῖν σοφέ.

Νοερῶν ῥημάτων, καὶ δακρύων πηγᾶς, ἀναπέμπουσι πρὸς
σὲ ἐκβοῶντές σοι, ἐπιλέλῃσαι τῶν τέκνων σου σοφέ.

Ως Πατὴρ ὑπάρχων συμπαθὴς πρὸς ἡμᾶς, καὶ φιλόστορ-
γος τὰ τέκνα σου οἴκτειρον, νουθετῶν τε καὶ διδάσκων
ἀληθῶς.

Τῶν Κρητῶν ὑπάρχεις, πρεσβευτὴς πρὸς Θεόν, ἡ ἡμῶν τῶν
ἀνυμνοῦντων σε μέμνησο, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως σοφέ.

Δεδωκὼς Τρισμάκαρ τῇ ἀσκήσει σαυτὸν, καθυπέταξας
τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, καὶ τῷ Πνεύματι τὴν σάρκα
δουλαγωγῶν.

Πύργος θεῖος ὦφθης, τεῖχος τε τῶν πιστῶν, καὶ κατα-
φυγὴ ὑπάρχεις γὰρ Ὅσιε, διὰ τοῦτο σὲ γεραίρωμεν

Πιστῶς. *Δόξα.*

Ω Τριάς Ἀγία, ὦ μονὰς τῇ μορφῇ, τῇ πρεσβείᾳ τοῦ Ὅσιε
θεράποντος, λύσιν λάβωμεν πολλῶν ἀμπλακιῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαριὰμ Παρθένε, Θεοτόκε Ἀγνή, στάμνε Θρόνε τρά-
πεζα ἐνδόξε, τόπε καὶ Παράδεισε νοητέ.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀξιόν ἐστιν.

Αξιόν ἐστιν, μακαρίζειν σε τὸν Θεοφόρον, Ἀγγελον
ὑπάρχοντα ἐπὶ γῆς, ἄνθρωπον ὑπάρχοντα ἀληθῶς.

Α ξιόν ἐστιν, μακάρις εἶναι σε τὸν Ἰωάννην, τὸν ἐν Σπηλαίῳ ἀσκήσαντα, καὶ δουλώσαντα τὴν σάρκα καρτερῶς.

Ν αμάτων κρουνοὺς, καὶ Ἰάσεων ρεῖθρα προχέει, ἡ σορὸς ἡ τῶν Λειψάνων σου Ὅσιε, προχοαῖς ὡς Ἰορδάνου ποταμοῦ.

Ω σπερ τῶν Περσῶν, προσεκύνησαν ἄνακτα Μάγοι, οὕτως οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τοῦ Ὁσίου τῶν Λειψάνων σου τὴν σορόν.

Τ οὺς Συνασκητάς, ὁμοψύχους τε τοῦ Ἰωάννου, δεῦτε οἱ Πιστοὶ εὐφημήσωμεν, ὡς μεγάλους ἀντιλήπτορας ἡμῶν.
Ν ἰκην κατ' ἐχθρῶν, πολεμούντων με μάτην Τρισμακάρα, δώρησαι καὶ τούτων τὰς μηχανάς, ταχέως κατὰβαλε παντελῶς.

Σ τρέψον Πάτερ νῦν, Θεοφόρε εἰς χαρὰν τὸ πένθος, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὸν κλύδωνα, σὺ γὰρ ἔχεις παρρησίαν πρὸς Θεόν.

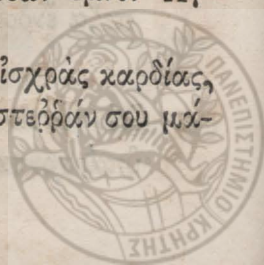
Ι ασαι Χριστέ, τὰ ἀνίατα πάθη καὶ νόσους, ταῖς τοῦ Ἰωάννου ἐντεύξεσι, Κυδωνίας τε, καὶ ῥῦσαι τοῦ λοιμοῦ.

Ρ εἶθρα τῶν ἐμῶν, νῦν δακρύων καὶ ἰδρώτων Πάτερ, κόπασον, ἢ τάχος ὁδήγησον, πρὸς λιμένα εὐδίου τὸν σόν.
Υ μνον ἱερῶν, τῇ κοιμήσει Ἰωάννου τότε, μοναζόντων ἔφερον τῷ Θεῷ, ἢ ἡμεῖς τῇ τούτου σήμερον θείᾳ ταφῇ.
Π αύλου ἀληθῶς, τοῦ Θηθαίου μιμητῆς ἐγένου, ἅπαντα τὸν βίον σου πρὸς Θεόν, ἐκτελέσας Ὅσιε ἐν αὐτῷ.

Β ἰόν τοῦ σοφοῦ Ἀντωνίου ἡρετήσω Μάκαρ, Ὅσιε ἐν ὅρεσι διαιτῶν, καὶ ἐρήμους ὥκεις πανευλαβῶς.

Π ἄντων τῶν πιστῶς, ἀνυμνούντων σε μέμνησο μάκαρ, τῇ Τριάδι πάντοτε πρὸς Θεόν, καὶ ἐξείδων ὕμνον Ἀγγελικόν.

Θ ἔλγει τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀπίστων τὰς αἰσχροὺς καρδίας, τῶν μὴ πιστευόντων τὴν ἑνδοξον, καὶ στεῆράν σου μάκαρ Ὑπομονήν.

Δ ἡμος ἀσκητῶν, καὶ ὁληγορῶν. Ἰωάννην, σὺν τῷ Ἰωάννῃ πρεσβεύσατε, ὅπως ῥύσῃται ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν. **Υ** ψωσον Πιστῶν, κέρας ἀνάξ τῶν ἀνάκτων λόγε, ταῖς τοῦ Ἰωάννου δεήσεσι, καὶ παντοίων λύτρωσαι πειρασμῶν.

Δόξα.

Α ναρχε Τριάς, ὑπερούσις μονὰς Ἀγία, Πάτερ λόγε Πνεῦμα Ἰσοσθενές, φρούρει τὴν σοὶ ποίμνην πάσης φθορᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α χραντε Ἀγνή, Παναγία Θεοτόκε Κόρη, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε εὐσεβῶς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε τὸν Μέγαν Ἰωάννην.

Ν αὐτὸν τὸν σὸν Τρισμάκαρ, μέμνησο Ἰωάννη τῶν πίσει δομησάντων.

Τ εἴχισον τὰς φρένας Πάτερ Ἰωάννη τῶν σέ ὑμνολογούντων.

Ω ς ἔχων παρῥησίαν πρὸς Χριστὸν παμμάκαρ, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ν υκτός τε ἢ ἡμέρας μέμνησο Τρισμάκαρ, τῶν σέ ὑμνολογούντων.

Ι σάγγελε τὸν βίον, καὶ αὔλε τὸν τρόπον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ο ντως θαῦμα ξένον, ἐώρα ἐν Σπηλαίῳ, φονεὺς ὁ σὸς Τρισμάκαρ.

Σ τῆσον τῶν παθῶν με τὴν ζάλην Θεοφόρε, Τρισμάκαρ Ἰωάννη.

Ι να ζωὴν παρέχης, ἔδειξας Χριστέ μου, ὑπομονὴν καὶ πόνους.

Εἶ χες αἶν τὸ ὄμμα, εἰς Οὐρανούς Παμμάκαρ, ὡς Ἀγγελος ἐν βίῳ.

Ρ εἶθρα ἱαμάτων, κατάρδευσον τρισμάκαρ, τῶν σέ ὑμνολογούντων.

Ε ν σαρκὶ ὑπάρχων, ὡς Ἀγγελος ἐν βίῳ Παμμάκαρ Ἰωάννη.

Υ πὲρ τῶν ἐκ πόθου, τελούντων σου τὴν μνήμην, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύων.

Σ ῶσον πανοικτίρμων, τοὺς δοξολογοῦντας τὸν θεῖον Ἰωάννην.

Γ λῶσαι τῶν ἐν Κρήτῃ μακαρίζομέν σε τὸν ἀσκητὴν Κυρίου.

Ρ ῦσαι τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης τὸν λαόν σου Παμμάκαρ Ἰωάννη.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, δοξολογοῦσι Πάτερ, σορὸν τῶν σῶν Δειψάνων.

Δ εὔτε μοναζόντων, τὸ στίφος καὶ Ὀσίων ὑμνήσωμεν συμφῶνως.

Ω ς ἔχων παρῥησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν Παμμάκαρ, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ν οῦν τε καὶ καρδίαν, φώτισον τρισμάκαρ, τῶν σέ ὑμνολογούντων.

Ινα καὶ σὲ ὡς πάλαι, Χριστὸς τον κορυφαίον, ἐν Θαλάσῃ κελεύει.
Ταίας τῆς Κλαυδίου, πρὸς σπήλαιον τῆς Πέτρας, διείλεις ὦ Τρισ-
 μάκαρ.

Οτε δέ σε εἶδον, οἱ μέμωνες οἱ θεῖοι, ἐθαύμαζον τὸν Κτίστην.

Σὲ προσκαλοῦμεν Πάτερ, δυσώπησον τὸν Κτίστην, ρῦσαι με τῶν
 κινδύνων.

Τὸν ἑορταστὴν σου, Παμμάκαρ Ἰωάννη, φύλαττε εἰς αἰῶνας.

Δόξα.

Ω Τριάς Ἁγία, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, φύλαττε τὴν σὴν πόλιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα Παρθένε, τοὺς δοξολογοῦντας, φύλαττε εἰς αἰῶνας.

ΤΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

Εὐλογητὸς εἶ Ἁγιε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ὁσίων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε ἐν νεκροῖς ἐν
 Σπηλαίῳ, πρὸς τοὺς νόους ἄνω ἐπαγόμενος Μάκαρ,
 πόλιν κραταιὰν κτησάμενος Ὅσιε, καὶ νικήσαντα τὸ κρά-
 τος τοῦ ἐχθροῦ.

Εὐλογητὸς εἶ Ἁγιε, σκέπε φρούρει τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

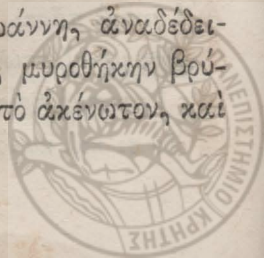
Λίαν δεινῶς, πηρωθεὶς τὰ ὄμματα, τῆς ψυχῆς ὁ φονευ-
 τῆς σοι Μάκαρ καὶ τὸ βέλος ἀφιεῖς, ὡς ἀμύνῃ σε φο-
 νεύσει, ρίψαντα ἐν γῇ τὸ σὸν δέμας Ὅσιε, ἀνυμνοῦντός σου
 τὸν Κτίστην καὶ Θεόν.

Εὐλογητὸς εἶ Ἁγιε.

Τὶ τὸ ξένον ὃ ὁρῶ Μυστήριον, ὃ φονεύς σοι Πάτερ προσ-
 εφώνει, ἐν Σπηλαίῳ νοερῶς ἐφθέγγετο, οἴμοι τὸν δει-
 νῶς τοξεύσαντα Ὅσιον, ὡς ὁ Καῖν πάλαι ὁ πρώην φονευτής.

Εὐλογητὸς εἶ Ἁγιε.

Μύρα βρύων ὁ τάφος, ὃ σὸς Θεῖς Ἰωάννη, ἀναδέδει-
 κται βρύσιν ἱαμάτων, σοῦ γὰρ Σοφὲ, μυροθήκη βρύ-
 ουσαν ἡμῖν ὃ σοφὸς ἡ τῶν Λειψάνων, μῦρον τὸ ἀκένωτον, καὶ
 πηγάζεις μυριπνόους τὰς χάριτας.

Δοςα.

Προσκυνοῦμέν σε Πίστει, Θεὲ τρίφωτε πάντες σὺν Ἀγ-
γέλοις βοῶντες τὸν Τρισάγιον ὕμνον, χειῖλος ἐν γεγο-
νότῃ, καὶ μιᾷ φωνῇ μέλποντες, τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
εἰ ὕψιστε. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Ζωηφόρον πηγὴν σε, ἐγνωκότες Παρθένε, τῆς ζωῆς σε
Μητέρα, ἐκδοῶμεν ἐκ πόθου, ζώωσον νεκρωθέντας πταί-
σμασιν ἡμᾶς, καὶ χαρᾶς ἀξίωσον αἰωνίου, Ἀγνή Θεοχα-
ρίτωτε.

Ἄ ληλούϊα, Ἄ ληλούϊα, Ἄ ληλούϊα. Δ ὁξα σοι ὁ Θεός.

ΕΤΕΡΑ ΜΑΚΑΡΙΣΤΑΡΙΑ.

Παλλόμενα εἰς τὴν Κοίμησιν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΡΗΜΙΤΟΥ.

Αἱ μὲν δύο στάσεις ἔχουσαι ἀκροστιχίδα τὴν δε· Βενέδικτος Ἱε-
ρομόναχος ὁ Τζανκαρόλος, ἡ δὲ τρίτη Στάσις εὔστα κατ' ἄλ-
φάβητον.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἡρὸς τὸ, Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Βαβαὶ τῶν ἀπείρων, καὶ δεινῶν μου κακῶν, πῶς τολμήσω Ἰησοῦ
ἀνυμνήσαι σου, Ἰωάννην τὸν γενναῖον ἀσκητὴν.

Επὶ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγω τὰ νῦν, μικρὰν χάριν καταπέμ-
ψαι μοι Ἅγιε, ἐξοδίῳις σε κοσμήσαι λιγηροῖς.

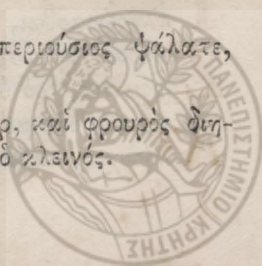
Νῦν μὲν Ἰωάννη, ἔθνον τὴν ἐμὴν δεξιάν, ὅπως ὀρθῶς καλλιγράφ-
ῳ σου τὴν πάντιμον ταφήν.

Εξοδίῳις ὕμνοις, Ὁρθοδόξων πληθὺς, δεῦρο δὲ σήμερον τρανῶς ἐ-
μελώδησον, τῇ Κοιμήσει τοῦ δικαίου Ἀσκητοῦ.

Δεῦτε οὖν συμφώνως, τῶν Κρητῶν οἱ λαοί, τῷ Ναῷ τοῦ Θεοφόρου
Πατρὸς Ἰωάννου μακαρίζοντες αὐτόν.

Ιερέων δῆμοι, μοναστῶν οἱ χοροί, καὶ λαὸς ὁ περισούσιος ψάλατε,
τῇ κηδεῖα Ἰωάννου τοῦ σεπτοῦ.

Κορωνὶς γὰρ οὗτος, καὶ τῆς Κρήτης λαμπτήρ, καὶ φρουρὸς διη-
νεκῆς ἀρδραγέστατος, ἐστὶν ὄντως Ἰωάννης ὁ κλεινός.

Τετράπους ὡς ζῶον περιήρχου τὴν γῆν, τῶν λαχάνων μὲν αὐτῆς ἐκτρεφόμενος, ὡς ὁ μέγας ἐν ἐρήμῳ Βαπτιστής.

Οντως τὰ βραβεῖα ἐκομίσω δισσως πρὸς Θεόν, ὡς ἀθλητής τε καὶ Ὅσιος, τοξευόμενος χερσὶν ἀγροικητικαῖς.

Σφαγὴν ὡς κατεῖδεν ὁ χυδαῖος ποιμὴν, τὴν σὴν Μάκαρ Ἰωάννη ὀλόλυξεν, οἷμοι ἀνεβόα ὅτοτοϊ.

Ινα τί ὁ τάλας ταῖς βεβήλοις χερσὶν, ἐτραυματίσα τὸν Ἅγιον σήμερον, ὁ ποιμὴν ἐποδυρόμενος βοᾷ.

Εὐθὺς οὖν ἀόκνως, τοῖς ποσὶ τοῦ σοφοῦ, Ἰωάννου ὁ ποιμὴν ἀφικόμενος, κατησπάζετο συγχώρησιν αἰτῶν.

Ροῦν μου τῶν δακρύων, καὶ τοῦ στήθους πυγμᾶς, μὴ παρίδης ὁ ποιμὴν ἀπεφθέγγετο, φόνον ἄδικον τελέσας ἐπὶ σέ.

Οποιμὴν δὲ ὁ καλὸς Ἰωάννης φημί, τοῦ ποιμένος τὴν μετάνοιαν ἄμ' ἰδὼν, αὐτὸς μᾶλλον λύσιν ἤτει παρ' αὐτοῦ.

Μακαρίζομέν σε οὖν Ἰωάννη, τὰ σὰ ἀγιόρρυτα καὶ πάντιμα αἵματα, ἅπερ στάζοντα ἡγίασε τὴν γῆν.

Οδεσμός ὡς εἶδε τῶν σῶν συνασκητῶν, τὴν ἐκ Χαύδης πρὸς τὴν Κρήτην σου ἄφιξιν, δόξα ἅπας ἀνεβόα τῷ Θεῷ.

Νέον Ἰωνᾶν σε ἔγνωμεν ἀληθῶς, ὡς ἐκείνος παραδόξως πεφύλακτο, τῇ Θαλάσσει ἀσινῆς οὕτω καὐτός.

Αποροῦντες πάντες οἱ Πατέρες ἐν σοὶ, Ἰωάννη Ἐρημίτα ὁρῶντές σε, πρὸς τὴν Κρήτην ἀφικόμενον εὐθύς.

Χαίροις ἀνεβόα τῶν Πατέρων πληθὺς, ἐπὶ νώτων τῆς Θαλάσσης ὡς εἶδέ σε, τῷ σαλίῳ προσερχόμενον τῇ γῇ.

Οπηνίκα δέ σε εἶδον σῶν τῇ γῇ, ἐξελθόντα τῆς Θαλάσσης ἐκραύγαζον, ὡ θαυμάτων παραδόξων καὶ καινῶν.

Σήμερον κομπάζεις Κυδωνία λαμπρά, δεξαμένη Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, ἐν τοῖς κόλποις σου ὡς μέγαν θησαυρόν.

Ολαφύχως Κρήτες τὰς ἀγκάλας ὑμῶν, ὑφαπλώσατε δεχθῆναι τὸν Ἅγιον, Ἰωάννην μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς.

Τιμαλφές ὡς Ῥόδον, ἥκει γὰρ ἐφ' ἡμᾶς, εὐωδίας τὰς ψυχὰς ἐκπληρώσασθαι, δυσωδίας δὲ ἀπαλλάξει τῶν ἐθνῶν.

Ζέφυρος γὰρ ὥσπερ, ἐπιπνέων τῇ γῇ, γλυκυτάτας τε τὰς αὔρας χεόμενος, σὺ ὑπάρχεις Ἰωάννη ἀσκητά.

Απὸ τῆς σῆς μάνδρας ἀπεκόπης Πατῆρ, Ἰωάννη ἅτε σφόδρα φιλήσυχος, κατὰ μόνας τῷ Θεῷ προσομιλῶν.

